

ufo-nyt

UDGIVET AF S.U.F.O.I.
SKANDINAVISK UFO INFORMATION

21. årg.

SEP/OKT 1979

5

Abonnement
1979: kr. 65,-

SKANDINAVISK UFO INFORMATION

SUFOI er en forening, der har til formål at bidrage til opklaringen af UFO-fænomenerne ved indsamling og bearbejdning af observationsberetninger samt at udbrede kendskabet til emnet ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed.

Det er SUFOIs opfattelse, at de mange observationsberetninger udgør et vigtigt videnskabeligt forskningsgrundlag. Da fænomenerne endnu er uopklarede, ønsker SUFOI ikke at fremhæve eller afvise nogen bestemt teori om deres art eller oprindelse.

Ved et UFO forstås vi: »Et uidentificeret flyvende objekt, hvis væsentligste kendetegn er, at det selv efter en nøje undersøgelse foretaget af kompetente forskere ikke kan forklares som værende et kendt, naturligt fænomen.«

SUFOI ledes af Repræsentantskabet og Forretningsudvalget

Forretningsudvalget, der vælges af repræsentantskabet, forestår den daglige ledelse af SUFOI.

Repræsentantskabet består af forretningsudvalget samt 1 repræsentant fra hvert af de til enhver tid etablerede områder i Skandinavien og de nedsatte arbejdsudvalg.

SUFOI og »UFO-NYT«

De i »UFO-NYT« offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at SUFOI nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri og uden at organisationen hæfter for de fremsatte mening.

Red.

FORRETNINGSUDVALGET

De med * mærkede repræsentantskabsmedlemmer er tillige indvalgt som medlemmer af forretningsudvalget.

Abonnement bestilles lettest ved at indbetale medlemskontingentet (d.kr. 65,00 for året 1978) til Regnskabskontoret giror. 9 11 77 25; det kan også bestilles på ethvert postkontor samt hos landpostbudet. Adresseændringer etc. bedes hurtigst muligt meddelt til SUFOIs Ekspedition, da denne fremgangsmåde har vist sig at give færrest fejl.

INDEHOLDER bl. a.:

Fællesabonnement	183
En »mænd i sort«-sag	184
Forsvarstale for ufologi	191
UFO-rapporter, Danmark	194
Opklaring med forhindringer	199
UFO-79	203
Breve fra læserne	204
Det franske flyvevåben - og UFOerne	206
Rumfarts-notitser	212
Jupiter-nyt	216
Teorier og tanker	218
Kig på himlen	220
Bog anmeldelse	222

REPRÆSENTANTSKABET - UFO-NYT

SUFOIs formand: Fl. Ahrenkiel*,

Holmevænget 5, 2970 Hørsholm, tlf. (02) 86 92 70.

Ansvarshav. redaktør: Iver O. Kjems*,

Lunagervej 23, 2650 Hvidovre, tlf. (01) 78 36 13.

Redaktionssekretær: Frank Lerbæk,

Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg, tlf. (09) 21 39 46.

Redaktionssekretær: Henrik Pedersen*,

La Courvej 14*, 6, 2000 København F.

Sekretariat: Karen M. Linneballe, Margrethevej 11,

2960 Rungsted Kyst, tlf. (02) 57 07 36.

EKSPEDITION og REGNSKAB: (giro 9 11 77 25)

Skandinavisk UFO Information - SUFOI,

Postbox 6, 2820 Gentofte.

SUFOI's RAPPORTCENTRAL: Ejner Nielsen,

Konvalvej 1, 4600 Køge, tlf. (03) 65 57 95.

Projektmedarbejder: Xavier P. Madsen*,

Bakkehave 8, 2970 Hørsholm.

DATAKONSULENT: Per Andersen,

Lottesvej 15, st., 8220 Brabrand, tlf. (06) 25 52 56.

FOTA - Forskningsteknisk afdeling: B. Aalberg,

Flintemosevej 19, 4731 Brandelev.

SUFOI's EFTERFORSKNINGSAFDELING -

Repræsentant for Lolland-Falster:

Ole Henningsen, Duegård, Højrebyvej 59,

4920 Sølsted, tlf. (03) 94 11 69.

SUFOI's SKANDINAVIENKONTAKT:

Carsten Hedegaard Pedersen*,

Fasanvænget 429, 2980 Kokkedal, tlf. (03) 24 32 97.

INFORMATIONSAFDELINGEN: Peter A. Hansen,

Erica-parken 12, 2820 Gentofte, tlf. (01) 67 08 93.

SUFOI's FOREDRAGSAFDELING: Erling Jensen,

Ingstrup Allé 35a, 2770 Kastrup, tlf. (01) 51 11 41.

SUFOI's ARKIV og UDKLIPSCENTRAL: Niels Chr. Krag,

Skanderupvej 6, 2610 Rødovre, tlf. (01) 70 90 86.

Repræsentanter for København:

Inge og Hans Voigt, Lyngen 17 B,

2800 Lyngby, tlf. (02) 88 92 32.

Repræsentant for Vestsjælland:

Jens Mikkelsen, Brovej 2,

Slots Bjergby pr. 4200 Slagelse, tlf. (03) 58 41 74.

SUFOI's ALARMERINGSCENTRAL:

Repræsentant for Midtjylland (8000-området):

Ole J. Knudsen, Vestre Ringgade 208, 5. tv.,

8000 Århus C, tlf. (06) 19 88 90.

Repræsentant for Midtjylland (7000-området):

Bent Eriksen, Avlsbrugervej 23, 2. tv.,

7000 Fredericia, tlf. (05) 92 00 81.

Repræsentant for Nordjylland: Torben Birkeholm,

Absalonsgade 3, st. tv., 9000 Aalborg,

tlf. (08) 16 33 19.

Repræsentant for Sønderjylland: Ole Christensen,

Hesseldam 32, 6200 Åbenrå, tlf. (04) 62 56 48.

Repræsentanter for Fyn: Jytte Pedersen,

Tellerupvej 44, 5591 Gelsted, tlf. (09) 49 15 16.

Jens Henrik Glinthorng*,

Skibhusvej 61 B, 5000 Odense C, tlf. (09) 11 91 58.

SUFOI's DUPLIK: Carsten Jørgensen,

Vænget 2, Harrested 4200 Slagelse, tlf. (03) 58 44 15.

Repræsentant for Norge: Finn W. Kalvik,

Arm. Hansensvei 11, N - 5030 Landås, Norge,

tlf. (05) 28 01 26.

Norsk UFO Center, Rapportcentral, tlf. (05) 28 01 26.

Enhver offentliggørelse af materiale fra UFO-NYT må kun ske efter forudgående skriftlig tilladelse fra redaktionen.
SUFOI Reg. nr. 3148/3149.

Fællesabonnement på »DET UKENDTE« og »UFO-NYT«

Et rabat-tilbud til UFO-NYT's læsere!

I første nummer af UFO-NYT i 1978 bragte vi et riv-ud spørgeskema til vore læsere. Skemaet rummede mange forskellige spørgsmål, som vi bad læserne besvare og derefter indsende skemaet i udfyldt stand til SUFOL. Der indkom næsten 400 besvarelser!

Et af formålene med rundspørget var at lodde interessen for og tilfredsheden med UFO-NYT og vor disponering af stoffet i bladet (UFO-stof, rumfart, grænsevidenskab etc.)

Læserundersøgelsen viste bl.a., at der blandt UFO-NYT's læsere var et ønske om — foruden UFO-stof — også at få en orientering om de mange andre ting, der i dag hører under de såkaldte grænsevidenskaber, såsom parapsykologiske fænomener, pyramideteorier, fortidsgåder, biologiske kraftfelter, påstande om overnaturlige egenskaber ved ting og personer etc.

Vi ville gerne tilfredsstille vore læsers nysgerighed på disse områder, men var i noget af et dilemma af to årsager: UFO-NYT skal ifølge dets formål og navn orientere om UFOer og hertil knyttede emner (astronomi, rumfart etc.), og vi kunne derfor ikke begynde at blande dette stof med artikler, der sådan set var vort emne fremmed. Endelig var det et næsten umuligt job — samtidig med UFO-stoffet — at skulle overkomme at behandle de andre nævnte emner på en tilstrækkelig forsvarlig og seriøs måde.

Vi arbejdede imidlertid videre på problemet og mener nu at have fundet en løsning, der må være noget af et Columbus-æg for både nuværende og fremtidige læsere — nemlig et samarbejde mellem UFO-NYT og tidsskriftet DET UKENDTE.

Blandt vore læsere findes måske nogle, der husker det lille blad »Note 74«, tidsskriftet for den danske ekspedition »Aquarius 74«, der i 1974 rejste Jorden rundt i en ombygget Landrover (tror jeg det var), for ved selvsyn at kigge på og undersøge en del af de mærkværdigheder og mystiske ting, som f.eks. forfattere som Erich v. Däniken skrev og talte så meget om. En af ekspeditionens deltagere

var Klaus Aarsleff. Han har siden dengang fortsat interesseret sig for disse emner, og begyndte i 1978 at udgive tidsskriftet »Det Ukendte«, der på en både spændende og seriøs måde behandler disse emner og fører sine læsere verden rundt indenfor grænsevidenskabernes område.

»DET UKENDTE« er et tidsskrift på 48 sider, trykt i off-set, og i et lidt større format end UFO-NYT. Bladet rummer et væld af billeder og illustrationer i forbindelse med de spændende artikler. Af overskrifter fra tidligere numre kan i flæng nævnes: »Pyramidekraft eller pyramidefidus«, »Tantra - en kult for mystikere og levemænd«, »Tidens mysterium«, »Djengis Khans forsvundne skat«, »Fjernsyn fra fortiden«, »Ligklædet fra Turin« etc. etc. Det er et alsidigt blad og — hvad der ellers er et problem andre steder, hvor disse emner behandles — emnerne er seriøst og grundigt behandlet.

Men hvad betyder samarbejdet for UFO-NYT's læsere? Det betyder et tilbud med to store fordele: 1. En økonomisk fordel - »Det ukendte« og UFO-NYT vil i 1980 hver koste kr. 75,- for et årsabonnement, men et fællesabonnement på de to tidsskrifter vil kunne fås for kun kr. 125,- pr. årsabonnement. Dvs. at UFO-NYT's læsere i realiteten vil kunne få »Det Ukendte« for kun kr. 50,- pr. år, hvis der tegnes et fællesabonnement! — 2. Både UFO-NYT og »Det Ukendte« udkommer med 6 numre om året. Udgivelserne bliver nu koordineret, så har man tegnet fællesabonnement, vil man *hver måned* få et nyt spændende blad ind af døren: »Det Ukendte« den 15. i alle lige og UFO-NYT den 15. i alle ulige måneder. (Det første nummer af »Det Ukendte« i den nye årgang udkommer d. 15. december). Det må være en lækkerbidtsken for alle med interesse inden for de omtalte emner.

Fællesabonnementet tegnes lettest ved at indbetale kr. 125,- til SUFOL på det almindelige abonnementsgirokort — eller på et alm. girokort — og blot på girokortet anføre »Fællesabonnement«.

Benyt chancen — tegn et fællesabonnement og få et nyt blad ind af døren **hver måned!** /IFA.

En »mænd i sort«-sag undersøges — og vindes!

Af Allan Hendry:

Følgende hændelse kan kaldes en »UFO-kriminalroman«. Den har alt: M.I.B. (mænd i sort), nærkontakt, handling, reaktion fra dyr og død, EM-effekter, luftvåben-»sløring«, domstolene, medierne og et stænk af galskab. UFO-forskere kan lære meget fra denne detaljerede undersøgelse, som jeg vil påstå bliver »en klassiker«. Det eneste uafklarede er årsagen til, at det hele skete. IUR opfordrer sine læsere til at fremsætte kommentarer.

Dr. J. Allan Hynek.

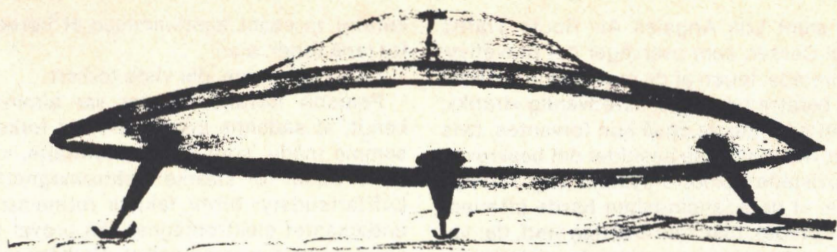
Den bemærkelsesværdige kæde af tildragelser begyndte med en telefonopringning fra Ray Thomas, en 29-årig hundeopdrætter og vagtmand. Thomas fortalte også IUR, at han havde licens som privat pilot og at han havde været i Marinen i 6 år. Thomas havde fået opgivet UFO Centerets telefonnummer af en disc-jockey, som han sent om natten havde ringet til for at spørge om råd. Jeg talte med ham i telefonen tirsdag den 23. maj, 2 dage efter hændelsen. Thomas fortalte en historie, som også involverede hans kone Cathy, der er 19 år gammel og sekretær, om at de sammen kørte mod syd i bil mod Las Vegas fra den lille by Alamo i Nevada. Da klokken var 03.15 om natten bemærkede ægteparret mod den klare månelyse himmel noget, de var sikre på måtte være et fly, der styrtede ned på motorvejen et stykke derfra. Da parret overhalede objektet, var det landet i god behold på den stenede ørkenbund ca. 6 meter ved siden af motorvejen. Thomas påstod, at der ikke var tale om en almindelig flyvemaskine. UFOet dækkede et område på ca. 10½ meter i diameter og så ud til at være lavet af mat aluminium, havde blanke mørkeblå landingsben, og det mest overraskende af det hele: 60 cm høje bogstaver på kuplen, som lignede bogstaverne »TLK« eller måske »TLE«. Objektet var tilsyneladende uden sammenføjninger, og der var ingen lys; men alligevel var jorden

nedenunder belyst fra den midterste del af objektets underside. Man kunne ikke høre nogen lyd, men alligevel »ane« en svag pulseren.

Mr. Thomas omtalte desuden en lugt, som nærmest mindede om »Brændt bomuldsisolation fra en ledning«. Da ægteparret steg ud af vognen, mærkede de begge en mærkelig prikkende fornemmelse i de dele af huden, der var udekkede (på halsen, hænderne og i ansigtet).

Cathy kom ikke nærmere end 4½ meter fra UFOet, men hendes mand gik helt hen i en afstand af 1½ meter fra det. Det var hans mening at berøre maskinens overflade, men den prikkende fornemmelse blev mere og mere ubehagelig over hele kroppen, jo nærmere han kom, så han vendte om igen.

Ægteparret havde ikke noget kamera med film i ved hånden, så Thomas tegnede den tegning, der er gengivet her, da han sad i bilen mens hændelsen fandt sted. Thomas kunne oplyse, at UFOet blev på jorden i 15—20 minutter. Mens de var i nærheden af objektet, opførte begge deres ure sig mærkværdigt. Ray påstod, at tallene på hans digitalur glimtede uafbrudt, uden at han trykkede på knappen, der viser klokkeslettet (belyser skiven i mørket). Da de forlod området, havde begge deres datoangivelser flyttet sig 2 dage frem — hvilket får os til at mindes den chilenske sag tidligere omtalt i IUR (Se også UFO-

Tegningen er udført af Ray Thomas — ifølge dennes påstand tegnet, mens UFOet stod på jorden 6 meter fra ham og hans kone.

NYT nr. 4/78 side 145: Arica-sagen. o.a.), hvor man påstod, at en soldats ur havde vist 5 dage frem i tiden (ligesåvel som hans skæg var groet) efter nærkontakt med et UFO i Chile).

Der var tilsyneladende ingen vanskeligheder med vognen, men der var en bemærkelsesværdig ting: Et tredje vidne til UFO-hændelsen nægtede at forlade vognen. da Ray kaldte: Det var Duke, en 3-årig tysk Hyrdehund, der af Ray var afrettet som vagthund. Nu adlød den ikke sin herre, men peb og klynkede og gemte sig bag bagsædet idet den dækkede sine ører med poterne.

Til sidst blev den dunkende lyd kraftigere, landingsbenene blev trukket op, gløden under UFOet tog til indtil hele den metalliske overflade synes at give refleks, og objektet begyndte en lav horisontal flugt over ørkenen over ca. 500 meter. Den steg derefter i en vinkel på 45 grader og fløj roligt over bjergene mod nord og forsvandt ud af syne i en stejl vinkel. Total flyvetid: 1—3 min. Total observationstid: mellem 16 og 23 minutter. Rystede kørte øgteparret de sidste 80 km ad hovedvejen til deres hjem i Las Vegas. Ray Thomas fortalte, at han ikke var helt sikker på, hvem han skulle sætte sig i forbindelse med, så han telefonerede til Nellis Air Force-basen og til en radiostation for at spørge om råd. Da de nu var kommet hjem, bemærkede han, at hans hund var meget sløv og ikke viste sin sædvanlige legelyst.

For at kontrollere Thomas's påstand om, at han havde ringet til radiostationen. foretog man først et opkald til den pågældende speaker, Jack Garrett, KBMI. Han bekræftede, at Thomas havde ringet til ham. Det slog mig, om Thomas havde valgt at telefonere til ra-

diostationen for at skaffe sig personlig publicity. Garrett mente ikke, dette havde været tilfældet. Thomas lød virkelig til at have været chokeret. Garrett henviste ham derefter til Center of UFO Studies'afdeling i Illinois.

Yderst hemmelig flytype?

Hvad var så indtrykket af min første dags undersøgelse?

Ikke blot eet, men to vidner påstod, at denne hændelse fandt sted. Ray Thomas lød oprigtig i telefonen og udtrykte villighed til at underkaste sig en polygraf-test.. Hans eneste motiv var tilsyneladende, at han var nysgerrig efter at vide, hvad UFOet egentlig var. — Hvad med de alt for jordiske bogstaver: »TLK« på kuplen? Betød de, at dette specielle UFO var et af de legendariske »eksperimental-fly« — den meget misbrugte patentløsning for alle tilfælde af UFO-hændelser? Jeg spurgte Thomas, om de latinske bogstaver måske kunne være mærker, der lignede bogstaver i mørket? Det mente han ikke. Hertil kom, at den østlige grænse af et enormt landområde, der var udlagt som prøveområde for Nellis Air Force-basen og Energiministeriet kun lå ca. 30 km fra det sted, UFOet landede. Kunne et tallerkenformet fly med hverken synlige eller hørbare former for fremdrift virkelig være blevet udviklet af det amerikanske militær og uforvarende være blevet betragtet som et UFO den nat?

Eftersporing af data.

Hvad kunne man gøre mere for at gå videre med undersøgelsen af denne observation?

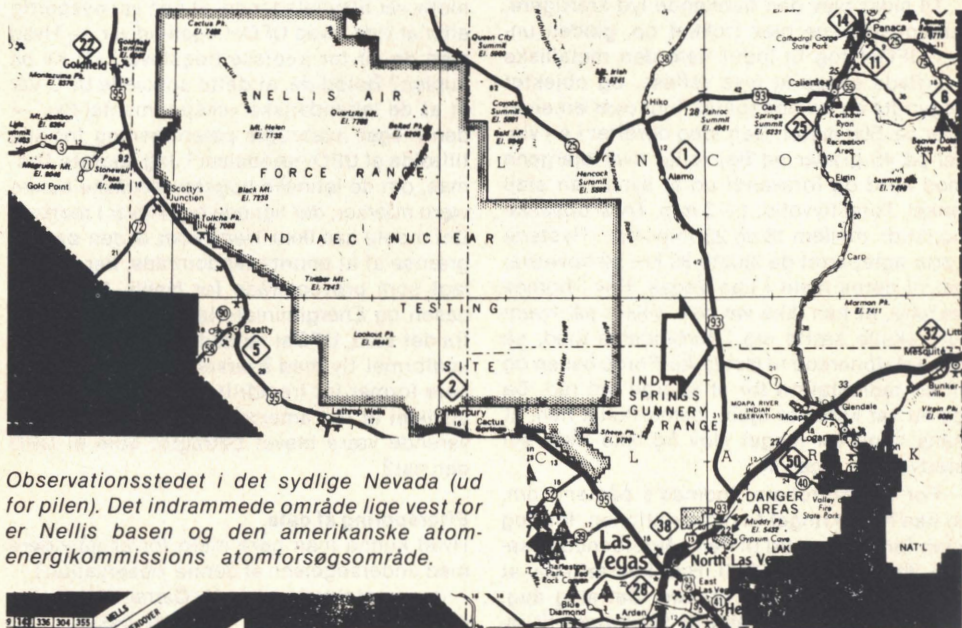
Jeg kontaktede både McCarran International Airport og Nellis Air Force-basen i Las

Vegas samt Los Angeles Air Route Traffic Control Center, som overvåger det prøveflyvningsområde. Ingen af de ovennævnte steder kunne berette om nogen usædvanlig »trafik«; men dette kunne da også kun forventes, hvis fartøjet virkelig havde besiddet det beskrevne højt udviklede fremdrift-system. Ray Thomas fortalte, at de 3 landingsben havde efterladt aftryk i sandet, men den kraftige vind, der var i området den næste dag, havde udslettet ethvert spor. Den californiske geofysiker, Durk Pearson kom med nogle gode ideer: Det forhold, at vidnerne havde mærket en prikkende fornemmelse på de utildækkede steder af kroppen (i modsætning til de tildækkede) sammenholdt med hundens opførsel, hvor den dækkede ørene og krøb sammen, kunne for Pearson tyde på, at der kunne være tale om ultralyd. Det, at Mrs. Thomas fik hovedpine (som følge af forhøjet tryk på øregangen?), når hendes mand ikke fik det (kvinder kan normalt bedre høre lyde i det høje frekvensområde end mænd i samme aldersklasse) kunne også tyde på ultralyd. En omhyggelig undersøgelse af Mrs. Thomas synes at være i orden (Audiometer = elektrisk tonege-

nerator til exact bestemmelse af høreevnen for rene toner. o.a.)

Så var der urene, der viste forkert.

Pearson fortalte, at det var almindeligt kendt, at sådanne urværker viser forkert på samme måde, som Thomas omtalte, når de bliver udsat for stærke elektromagnetfelter. Luftfartsudstyr bliver faktisk rutinemæssigt underkastet elektromagnetiske prøver for at sikre, at de fungerer rigtigt. Forhåbentlig vil et eller andet flyselskab eller måske Kirtland Air Force basen indvillige i at udsætte urene for vekselstrøms- og jævnstrømspåvirkninger for at fastsætte den laveste strømstyrkegrænse, der er nødvendig, for at de to digitale viser forkert. Det var heller ikke nødvendigt at få prøver af sandet fra landingsstedet for at foretage termoluminiscens prøver, som kan vise, om området har været udsat for varme eller joniserende udstråling. Jordpartikler fra opslag på tøj, endnu ikke vasket, visse smykker eller knapper fra tøjet, ja selv bore-prøver fra ægteparrets tænder kunne bruges til sådanne undersøgelser. Den egentlige vanskelighed her var den manglende kontrol med, at ingen af de konstaterede foran-

Observationsstedet i det sydlige Nevada (ud for pilen). Det indrammede område lige vest for er Nellis basen og den amerikanske atomenergikommissions atomforsøgsområde.

dringer var forårsaget af udsættelse for varme eller udstråling før UFO-hændelsen. Visse blodprøveundersøgelser kunne foretages for at vise selv ringe påvirkning af joniseret stråling. Hvis vi antager, at dette fartøj undtagelsesvis var et hemmeligt forsøgsfly, ville tilstrækkelig bevis fra IUR's side så bringe en officiel bekræftelse for dagen?

Et ulykkestilfælde

Værdien af biologiske undersøgelser blev virkelig påkrævet den næste dag, (onsdag den 24. maj), da Thomas ringede for at fortælle, at hunden var død om natten efter en periode på 3 dage, hvor den havde været sløv og uinteresseret, øjensynligt som følge af, at den havde været udsat for stråling fra UFOet. Den tyske hyrdehund blev bragt til en lokal dyrlæge til obduktion. Ray Thomas gjorde bemærkning om, at denne dyrlæge var en af hans venner, der havde haft tilsyn med hunden, siden den var hvalp.

Da Ray fortalte dyrlægen om UFO-hændelsen, blev denne meget forbeholden og fik Thomas til at love, at han (dyrlægen) ikke blev involveret i nogen UFO-undersøgelse da han: »satte pris på sin praksis's gode ry og rygte«. Men det eneste, vi var ude efter, var en omfattende udskrift af de væsentligste dele fra obduktionen: Var der nogen tegn på, at døden var indtrådt som følge af påvirkning af ultralyd? Under sådanne omstændigheder kunne der være forvoldt skader i det indre øre, herunder hjerneblødning, blokade eller thrombosis p.g. af ultralyd.

Hjertet kunne være blevet påvirket p.g. af coronar thrombose (lukning af hjertets kransårer) eller af panik, forårsaget af ultralyden. Var der tegn på hæmatomer (sprængninger) i blodkarrene?

Da selv en omfattende obduktion måske ikke kunne afsløre en unaturlig dødsårsag, skaffede dr. Richard Haines fra NASA/Ames mig oplysninger om, hvilke prøver og præparater af vitale væv jeg kunne give den anonyme dyrlæge besked om at tage med henblik på senere undersøgelser i ro og mag.

Hvis der går mere end to dage efter et dyrs død, bliver resultatet af en obduktion mindre værd; et problem, der f.eks. voldte besvær for den alvorlige efterforskning vedrørende kvæg-lemlæstelserne. Derfor var IUR indstil-

let på med fly at ville hente en veterinær patalog fra Tennessee, en patalog, som tidligere frivillig havde tilbudt os sin hjælp, og som var specialist i usædvanlig miljøpåvirkning af dyr. Ray Thomas erklærede, at hunden aldrig havde haft nogle sundhedsproblemer før hændelsen, og selv om den havde været meget aktiv, havde den aldrig haft et nervøst temperament. Det væsentligste spørgsmål var derfor: Hvis hundens død havde noget at gøre med UFOet, hvorfor var ægteparret Thomas så kendeligt mindre påvirkede, eftersom de kom nærmere UFOet end Duke, som blev i vognen 6 meter borte og som kiggede ud gennem det åbne vindue? Ægteparret Thomas bemærkede ingen nervøse lyde fra deres maver. I henhold til Duke Pearson kan sådanne legemlige lyde forekomme, når man udsættes for ultralyd. Man foreslog, at ægteparret prøvede effekten af en lille ultralydrenser (som juvelerer og tandlæger bruger) på deres fingre for at se, om den fremkaldte, harmløse, prikkende effekt mindede om den prikkende fornemmelse, de følte nær UFOet.

»Mænd i Sort« (M.I.B.) viser sig

Så om torsdagen den 25. maj tog hændelsen sin mest dramatiske vending, og alle biologiske problemer blev blot teoretiske.

Thomas oplyste, at aftenen før, kl. 23.30, havde to civilklædte mænd (den ene i blåt, den anden i rødbrunt) ringet på døren og forevist legimationskort fra Luftvåbenet. Thomas sagde, at han kun havde nået at læse navnet på den mand, der førte ordet: Major Painter. Han opfangede ikke fornavnet. Han gik ud fra, at de var fra den nærliggende Nellis Air Force base. Mændene gav udtryk for, at de vidste alt om UFO-episoden og forelagde dokumenter til underskrift for Ray Thomas. Dokumenterne gav luftvåbenet tilladelse til at afhente liget af deres hund hos dyrlægen. Ray huskede, at han havde telefoneret til Nellis Air Force base den dag, observationen fandt sted, men han var ikke blevet taget alvorligt, og han havde ikke engang nævnt hunden, så han spurgte, hvordan de havde fundet ud af, at hans hund var død. Mændene svarede gådefuldt: »Det ved vi bare«. Ray gjorde klart, at hans kone havde følt sig stærkt knyttet til hunden, og at hun ønskede at begrave

den uden for staten i Nebraska, og at den var deres private ejendom. — Mændene gik så omsider, men de sagde, de under alle omstændigheder nok skulle få fat i hunden.

Thomas fik denne torsdag morgen at vide, at det var lykkedes officererne at finde dyrlægens hus, vække ham ved midnatstide og fratrænge ham hundens lig, idet de understregede det samme, som de havde fortalt Thomas: At det gjaldt »nationens sikkerhed« i denne sag.

Medens Ray fortalte mig dette i telefonen, var hans kone Cathy tilsyneladende taget alene ud til Nellis Air Force base for at beklage sig over deres behandling, til trods for Ray's forsøg på at få hende fra dette, fordi det, som han sagde, »var håbløst at diskutere med regeringen«. Ray sagde, at hun agtede at skrike som en besat for at få deres hund igen. Faktisk var han urolig over ikke at have hørt fra hende endnu.

Sagen syntes pludselig at udvikle sig til en politisag. Jeg rådede Ray til at sætte sig i forbindelse med den lokale offentlige anklager eller statsadvokaten i Nevada, da jeg var sikker på, at loven forbød en dyrlæge at give et kæledyr lig fra sig uden ejerens tilladelse. Jeg bad ham ringe igen med ligegyldigt hvilken nyheder, hans kone havde fået fra luftvåbenet. Hele dagen gik uden opkald. Til sidst lykkedes det mig at få fat i Cathy om aftenen. Hun var da alene, Ray ude. Da jeg lod hende forstå, at jeg var klar over, at hun havde haft en vanskelig dag, lod hun ret forvirret. Da jeg spurgte hende, hvad der var kommet for dagen på basen, var hun meget tilbageholdende og fremhævede, hvor oprevet hun var over tabet af hunden Duke. Da jeg pressede hende for at få navne og titler på det lufthavns personale, hun havde talt med, og også hvad de havde sagt, »indrømmede« hun, at hun var kørt ud til basen *med sin mand* Ray. Da de kom derud, var hun blevet bange, hun var for oprevet over situationen til at kunne klare den og blev i vognen, mens Ray gik ind og førte ordet. Jeg spurgte, hvad de havde fortalt *ham*, og hun svarede, at »han havde ikke fortalt noget særligt om det«.

Dette var selvfølgelig en bemærkelsesværdig uoverensstemmelse.

Næste dag, fredag den 27. maj, meddelte Ray, at dyrlægen havde truet ham med sags-

anlæg, hvis han gjorde mere ud af sagen om hundens død. — Jeg forsikrede Ray, at han var berettiget til at få oplysninger, eftersom det var ham, der havde betalt dyrlægen for obduktionen. Alt, hvad han kunne få ud af dyrlægen var, at der var »ingen kendt dødsårsag«. »Hunden døde bare«. Jeg ønskede at tale med dyrlægen for at finde ud af, hvad hans undersøgelser resulterede i, men af frygt for sagsanlæg afslog Ray at opgive mig hans navn.

Paradoksalt nok ønskede Ray meget alvorligt at få svar og talte om sin egen retsstilling i almindelighed. Han havde imidlertid endnu ikke sat sig i forbindelse med Statsadvokatens kontor.

Da dr. Hynek imidlertid skulle flyve til Anaheim i Californien næste dag, ville det være nemt for ham at stoppe op i Las Vegas og mødes med ægteparret Thomas. Dette foreslog jeg Ray, og han gik ind på at afhen- te dr. Hynek i lufthavnen. Jeg forsikrede Ray om, at dr. Hynek ville hjælpe ham til at tage retslige skridt for at få hunden igen. I mellem- tiden gav jeg Ray en liste over forskellige mulige ultralyds-dødsårsager, som han kunne forelægge sin »mystiske dyrlæge« i håb om, at denne så ville give Ray oplysninger.

Kl. 13.30 om eftermiddagen ringede Ray imidlertid og fortalte, at luftvåbenets »M.I.B.«- folk havde aflagt endnu et besøg i hans lejlighed for at advare ham om, at hvis han blev ved med at udspørge dyrlægen om, hvor hans hund var, ville han blive arresteret, det ville også gå ud over hans kone og andet i den dur. Ray havde bedt dem om at gå (Uden at have fået set nærmere på deres legitima- tionskort). Nu var han bange for at gå videre med *nogen* undersøgelse *overhovedet*. Da jeg frygtede, at det ville være sidste gang, jeg hørte fra ham, spurgte jeg, om han nu ikke ønskede at møde dr. Hynek næste dag. Ray fik pludselig mod og sagde, det ville han; han sagde også, at han ikke ville lade sig sig koste rundt med.

Dette var altså den anden foruroligende hændelse, vi kom ud for. Det var næsten, som om Ray havde opfundet en bekvem »deus ex machina« til at rede ham for at tage seriøse retslige skridt for at få sin hund tilbage. — Hans kones modstridende forklaring

forblev, hvad den var; for Ray fremstillede det stadigvæk, som var det hende, der havde været på Nellis Air Force base, og at »hun ikke havde fortalt ham ret meget om det«.

Nu var tiden derfor kommet, hvor vi måtte undersøge deres påstande nærmere. Jeg telefonerede til oplysningen på basen og spurgte efter Major Painter; en sådan person fandtes ikke der. — Ironisk nok var der en af UFO Studies (Centrets) videnskabelige panel, der på forhånd havde spået, at der overhovedet ikke ville være nogen »Major Painter« på basen! Denne sag var ganske tilsvarende flere andre helt tilbage i halvtredserne, hvor personer, der påstod, at de var tilknyttet Luftvåbenet eller andre regeringskontorer, konfiskerede UFO-films og lignende fra øjnvidners hjem, hvorefter vidnerne senere opdagede, at der i de nævnte kontorer ikke eksisterede en person af det navn . . . og dermed var beviserne væk for bestandig. Faktisk blev det et sådant problem, at man fra officiel side udbad sig indberetning om sådanne hændelser i forbindelse med UFO-undersøgelser. — Med hensyn til Painter og hans hjælper blev det foreslået, at de var mystiske skabninger, der selv var involveret i UFO-fænomenet. Jeg selv var imidlertid bange for, at vi måtte tage under alvorlig overvejelse, om der kunne være tale om svindel. Hynek ville jo imidlertid mødes med ægteparret selv næste dag, og det ville antagelig bringe klarhed over tingene.

Mistænkeligt vidneudsagn?

Og Hynek vendte virkelig tilbage med 4 timers samtale optaget på bånd og fotografier af landingsstedet, med sikkerhed udpeget af Ray Thomas . . . og alt det tjente kun til at understøtte vor idé om, at vi var blevet præsenteret for løgne. Selvmodsigelserne begyndte af samle sig sammen:

* Ray fortalte mig, at dyrlægen ikke havde fundet nogen dødsårsag; men da han talte med Hynek næste dag, så var der imidlertid en dødsårsag for hunden: »Hjerne-et-eller-andet . . . det var et langt ord«, ét som jeg vidste, jeg havde nævnt for Ray, som nu tilsyneladende brugte det til at pynte på sin historie.

* Jeg fortalte Ray, at den eneste måde, »officererne fra basen« kunne have fundet ud af noget om hunden og hans dyrlæges adresse

(der er 40 dyrlæger i Las Vegas!) var, hvis dyrlægen havde ringet til basen . . . selv om han ikke havde talt med dyrlægen siden.

* Ray og Cathy kunne ikke blive enige om datoerne for disse hændelser, som lige havde fundet sted. Cathy syntes sikker på, at UFO-observationen havde fundet sted om søndagen ugen før den søndag, Ray påstod. Imidlertid resumerede Ray den forrige uges hændelser på følgende måde: UFO-hændelsen om søndagen (den 21. maj); Hundens død om mandagen (selv om den stadig »var i live«, da jeg talte med ham om tirsdagen!) MIB-besøg om tirsdagen og opdagelsen af, at hunden var blevet udleveret til dem, onsdag morgen. Han nævnte også, at det andet MIB-besøg fandt sted om natten, ligesom det første . . . endskønt han havde telefoneret til mig dagen før kl. 13.30 for at fortælle, at »basens folk« lige var gået »for fem minutter siden«.

* Cathy Thomas sagde, at hun havde trykket på knappen til sit ur for at se, hvad klokken var; men det var i modstrid med, hvad Ray påstod at have bemærket: nemlig at ingen af dem havde rørt ved deres ure.

* Værst af alt var, da Ray og Cathy forsøgte at tilpasse deres udtalelser om de vigtige spørgsmål: Hvem af dem tog til Nellis Air Force basen for at klage?

Hynek havde Cathy alene et øjeblik og spurgte hende, om hun var taget til basen? Cathy svarede klart: »Det gjorde jeg ikke«. Dr. Hynek gentog spørgsmålet og sagde: »Sagde De, at De gjorde eller ikke gjorde?« — Så svarede Cathy: »Det ved jeg ikke«. Cathy vinkede sin mand hen til dem og spurgte: »Elskede, var det dig, der ringede til Nellis Air Force base for at klage angående hunden?« Ray kom hen til dem og sagde: »Ja, det gjorde jeg«.

Da Ray ikke kunne vide, hvad hans kone lige havde oplyst til Hynek, spurgte vor gode doktor ham, om dette var samtidig med eller efter at hans kone var taget derhen. »Vi gik hver for sig«, svarede Ray og dette bekræftede hans kone.

Det slog Hynek, at både Ray og Cathy var helt oprigtige i deres fremstilling af, hvad de hver især havde foretaget sig.

Der var gået en uge, og ingen af parterne viste de sædvanlige motiver for »at sælge et

nummer«. Ægteparret Thomas arbejdede udelukkende med Hynek og mig, og de havde ikke gjort forsøg på at opnå publicity eller at slå mønt af sagen. Tidligt søndag morgen den 28. maj undersøgte Hynek området for den påståede landing sammen med ægteparret Thomas. Ray påstod, at han kunne genfinde det nøjagtige sted i det ensartede ørkenterræn, fordi han på deres tur havde bemærket, hvad kilometertælleren viste hen til den første motorvejstilkørsel. Han fik Hynek til at fotografere, hvad der helt tydeligt lignede 2 fodaftryk i det grove sand, og Ray mente, at disse kunne have tilknytning til observationen, selv om han ikke havde bemærket dem på observationstidspunktet. På den anden side, hvis disse overfladiske fodaftryk var forblevet intakte i ørkensandet i en uge, hvor var så de 3 cirkelrunde, knap 4 cm dybe aftryk af landingsbenene, som han påstod, han havde set? Hvorfor var der ikke spor af de dybeste aftryk? Hynek tog også de to digitalure med sig, for at de kunne blive undersøgt. Da det var bryllupsgaver, (og »for at bevise, at vi ikke var ude på at konfiskere noget«) efterlod han 100 Dollars i rejsecheck som sikkerhed.

Endelig fremkom følgende af interesse: Ray påstod, at siden observationen havde han været plaget af drømme om »flyvende tallerkener« noget, der aldrig var sket før for ham. I drømmene mødte han en gammel rynket mand, føreren af »TLK-fartøjet«, som meddelte Ray, at deres hensigter var »gode«. Havde Ray i sin underbevidsthed en fornemmelse af, at han havde glemt nogle træk af UFO-hændelsen? Kunne en regressionshypnose frigøre flere oplysninger om hændelsen fra hans underbevidsthed, således som regressioner af tidligere UFO-»bortførte« har kunnet give vink om?

Hvordan så MIB-folkene egentlig ud (Mændene i Sort)? Ray huskede dem som meget almindelige. Majoren var en smule kraftigere end sin ledsager, han havde et sort sæt tøj med stribet skjorte på, mens den anden mand havde blåt tøj med hvid skjorte og vistnok blåt slips. Begge var kortklippede. Ray havde bemærket, at de kørte i en middelstor vogn, hvor der på siden var skrevet: »For Air Force Use Only« (kun til brug for luftvåbenet).

Fortsættes i næste nr.

Ny type luftfartøj

I fremtiden må vi være forberedte på fra tid til anden at se en ny type »flyve-maskine« og en ny måde at flyve på. Den tyske flyfabrik Dornier har udviklet en ny type observationsplatform til brug for hærsstyrker, og den er så enkel, at vi nok inden længe ser den i brug også her i landet. Som billedet viser, drejer det sig om en forstørret udgave af den »flyvende tallerken«, men i mange år har kunnet købe i legetøjsforretningerne: Træk i en snor, og tallerkenen stiger til vejrs. I den afbildede udgave er der på fartøjet monteret et TV-kamera til overvågning af omegnen. Platformen

bringes til at rotere med 4.000 omdrejninger i minuttet, og slippes så løs i et kabel. Tophøjden er omkring 100 m.

Platformen vil stige hurtigt til vejrs, eventuelt i en svag bue, og den vil så kunne styres lidt omkring i tophøjden, hvorefter den vil dale langsomt ned.

Flugrevuel/OJK

Forsvarstale for ufologi

af Frank B. Salisbury og L.J. Lorenzen

Teknikken er blot den videnskabelige tidsalders ydre hverdagsmanifestation; den virkelige omvæltning bunder i menneskets voldsomt øgede viden om og forståelse af Universet. Der findes i dag mange mennesker, som i indviklede og logiske detaljer kan angive, hvorledes et atom fungerer; det genetiske materiales opbygning; et økosystems virkemåde eller en galaxes (Mælkevejs) opbygning og funktion. Selv med al den viden, som vor tids kvinder og mænd har, står vi paradoksalt nok alligevel over for mysterier, som synes at være lige så uløselige som noget, vi nogensinde er blevet stillet over for.

Relevante spørgsmål vedbliver at være lige udfordrende, og på trods af vor videnskabelige viden mangler mange observerede fænomener stadig deres forklaring og forståelse.

Et af de mest forvirrende mysterier er UFO'erne. Her ser det virkelig ud til, at vi konfronteres med noget, som går over vor forstand. Millioner af mennesker fra hele kloden har set Uidentificerede Flyvende Objekter. Desuden er forskelligheden i UFO-oplevelser lige så stor som dens statistik.

Det er sandsynligvis forsvarligt at sige, at UFO-forskningen endelig har nået et vist niveau af videnskabelig anseelse. Aerial Phenomena Research Organisation (APRO) har nu 48 videnskabelige rådgivere. Center for UFO Studies har et råd, som alene består af videnskabsmænd, som er anerkendt (f.eks. gennem forskning og bogudgivelser) indenfor deres eget område. Alle disse personer er optaget af at ville opklare UFO-gåden.

Dette betyder selvfølgelig ikke, at de nødvendigvis går ind for hypotesen om ikke-jordiske rumfartøjer; men det betyder, at de er rede til at sætte deres ry på spil i et forsøg på at løse problemerne på et meget vanskeligt felt.

Hvad har forskerne at arbejde med? Hidtil er der meget lidt i retning af forarbejdede genstande, fotografier eller andre håndgribelige materialer, som kan undersøges på den sædvanlige videnskabelige metode. Der er

Frank B. Salisbury, professor i plantefysiologi ved Utah State University.

nogle få håndgribelige ting, og de bliver undersøgt, men spørgsmålet drejer sig sædvanligvis mere om, om disse ting er fup eller misforståede jordiske objekter, end om, hvad de kunne fortælle os om UFO-fænomenet. Dette kan kun rapporterne give os oplysninger om. Ud fra de titusindvis af tilgængelige rapporter er det selvfølgelig væsentligt at specialisere sig i noget bestemt, og det er netop, hvad APRO har gjort.

Det synes at være logisk for dem, der fastsætter vor organisations politik, at rapporterne om fremmede (oftest humanoider) i forbindelse med UFO'er — alt andet lige — fortjener lige så megen overvejelse, som rapporter der alene omhandler fartøjer. Vi blev drevet frem af yderligere to motiver:

- (1) Hvis det er sandt (UFO-fænomenet), så så muligheden for at få oplysninger gennem direkte kommunikation ud til at være for værdifuld til at blive negligeret.
- (2) De fleste private UFO-undersøgelingsgrupper undgik af taktiske grunde at tage stilling til nærkontaktsager med fremmede. (Dvs. de ønskede at undgå latterliggørelse i medierne ved at blive sat i forbindelse med »små grønne mænd«).

Når man ser grundigt på kontakterne med UFO-besætningerne, bliver man opmærksom på en delmængde af tilfældene, som skildrer menneskeborførelser, foretaget af fremmede knyttet til UFO'erne.

I alle disse sager fra denne delmængde (som vi har givet betegnelsen CE IV, nærkontakt af fjerde grad) genfinder vi en »køreplan«, som er forbavsende konsekvent. Den ser således ud:

- (1) Individet/individerne underkastes en eller anden form for kontrol, og det/de bortføres.
- (2) De underkastes fysiske undersøgelser. Det lader også til, at der nogen gange foretages psykologiske undersøgelser. I tilfælde af kommunikation, ser det ud til at være en form for telepati.
- (3) Vidnet får (påføres) hukommelsestab og slipper fri.

Sagen kommer sædvanligvis frem i dagens lys, fordi hukommelsestabet ikke er absolut, individet har bekymringer pga. oplevelsen og søger hjælp.

Regressive (= som går tilbage i tiden) hypnotiske metoder udført af en ekspert kan sædvanligvis hæve hukommelsestabet. Medens »køreplanen«, proceduren i de rapporterede tilfælde er ens, så er det anekdotiske indhold (fortællingen), som kommer frem under hypnose, alt andet end overensstemmende.

Hvis disse tilfælde kun rummede enlige vidner, ville det være nærliggende at affærdige dem som værende hallucinationer eller psykiske projektioner (ydre (fremtrædelses) former af indre konflikter) osv. Men problemet med denne bekvemme forklaring er, at der ofte er understøttende vidneudsagn til forskellige dele af observationen. Det er indlysende, at der behøves mere forskning på dette område.

De psykologiske faktorer har også stor betydning. Hvor meget kan et vidne observere og genfortælle livagtigt? Hvor meget er fantasi eller endda hallucinationer inspireret af rum-alderens teknologi? I hvor stort omfang benytter de besøgende væsner, hvis de eksisterer, så kraftige psykologiske redskaber som hypnose i deres kontakt med vidnet?

Hvis væsenerne både er virkelige og ikke-jordiske, hvad kan rapporterne om dem så lære os om vort Univers, især stjernerne og planeterne i nærheden af vor sol? Selve det faktum, at de er i stand til at besøge os, har vide perspektiver for mulighederne i rumflyvning. Vores teknik er i dag totalt afmægtig, når det drejer sig om rejser uden for vort solsystem. Vi kan ikke forestille os, hvorledes det er muligt indenfor et rimeligt tidsinterval. De besøgende indebærer, at der må være en måde.

Biologer har sagt en masse om de former for intelligensvæsner, som man måske kan møde i andre verdener. Digter-antropologen Lorin Eiseley har f.eks. i sin bog (The Immense Journey, New York, Random House, 1957) et kapitel med overskriften »Little men and Flying Saucers«. Efter at have gennemgået det meste af de videnskabelige og de teologiske spekulationer over vor plads i Universet, giver han en oversigt over evolutionsbegreberne udviklet af Charles Darwin og hans intellektuelle efterkommere. Idet han tager de mange tilfældige trin i den evolutionære udvikling af et komplekst væsen som mennesket i betragtning, konkluderer han, at det under ingen omstændigheder kunne ske på samme måde mere end den ene gang: »Liv, endda celleliv, eksisterer måske derude i mørket, men lige meget på hvilket udviklingstrin det er, vil det aldrig ligne mennesket... intetsteds i hele rummet i tusinde verdener vil der være mennesker, vi kan dele vor ensomhed med«.

George Gaylord Simpson, »lederen af amerikanske evolutionister« har videreudviklet denne idé i sin artikel »The nonprevalence of humanoids« (»ikke-udbredelsen af humanoider«), i tidsskriftet Science 143:769, 1964. Eiseley eller Simpson ville blive chokeret, hvis de så et menneskelignende væsen fra en anden verden.

Men der er en anden måde at resonnerer på. Det er nu erkendt at være yderst sandsynligt, at liv i andre verdener, i det mindste i kemisk henseende vil ligne vort. Når de påståede urforhold på Jorden, som tænkes at være lig med dem på utallige andre planeter i Universet, genskabes i et laboratorium, og når en energikilde som elektrisk udladning af ultraviolet lys så tilføres, fremkommer de al-

mindelige livsbetingende kemikalier i den producerede »suppe«. Aminosyrer, kulhydrater, fedtsyrer, nukleotider og andre molekyler er blevet observeret. Størstedelen af dem er identiske med »grundpillerne« i vor egen krop. Det er derfor blevet foreslået, at livet næsten overalt i Universet bygger på de samme molekyler. Cellen synes at være så grundlæggende for liv, at den (som selv Eiseley foreslår) også må være et almindeligt kendetegn for liv overalt.

Men derudover bliver argumenterne mere spinkle. For trods alt er alle de fantastiske mange forskellige livsformer på Jorden også baseret på celler og nogle få grundlæggende molekyler.

Er det muligt at forestille sig, til trods for Eiseleys og Simpsons (og mange andres) argumenter, at den eneste organismeform, som kan udvikle tilstrækkelig intelligens til at flyve mellem stjernerne vil være en form, som ligner mennesket? Robert Bieri anlagde den synsvinkel i sin artikel »Humanoider på andre planeter?« (American Scientist 52:452, 1964). Han påpeger, at mennesket er særdeles godt opbygget til at opfylde de krav, som stilles til en intelligent organisme, der er i stand til at bruge redskaber og udvikle en høj intellektuel kapacitet. Vil det ikke være væsentligt at have to hænder, som ikke behøves for at gå? Eller sanseorganer inklusive øjne med stereosyn placeret foran og tæt ved hjernen, hævet i en vis højde over jorden?

Prof. Bieri og andre, som er enig med ham, er overbevist om, at et ikke-jordisk væsen vil afvige på væsentlige punkter fra mennesket. Detaljerne i bygningsmåden vil sandsynligvis være meget forskellige, så enhver mulighed for at krydse et menneske og et væsen fra en anden verden vil være totalt udelukket. Dette er faktisk budskabet fra Darwin og den moderne biologi. Men Bieri ville ikke blive overrasket over at se et menneskelignende væsen, en humanoid, gå fra borde fra et ikke-jordisk rumskib.

Der er en tredje mulighed, som bør tages i betragtning. Det er tænkeligt, at intelligente væsner fra forskellige verdener ikke er så totalt ubeslægtede, som den moderne biologiske evolutionsteori foreslår.

På den ene side kunne deres skabelse have

været styret af Gud, således at ligheden i opbygningen ikke overlades til tilfældighederne. På den anden side kan gamle og yderst avancerede civilisationer have rejst mellem stjernerne i utallige tidsaldrer og på planeterne have udsået ensartede livsformer, inklusive indbyrdes beslægtede humanoider.

Vi slutter denne artikel med den overbevisning, at UFO-mysteriet — hvad enten det involverer ikke-jordiske besøgendes indskriden eller simpelthen (?) er symptomerne af en raserende psykologisk sygdom — har en altoverskyggende*) betydning med hensyn til menneskets umiddelbare fremtid. For os er advarslerne i den henseende umiskendelige, og vi formoder, at ignorere disse advarsler vil i et større perspektiv hverken være klogt, sikkert eller hensigtsmæssigt. Løsningen ligger muligvis ikke inden for vor rækkevidde eller vor forståelse, men som ansvarlige menneskerlige væsner må vi prøve . . .

Frank B. Salisbury, Phd.
L.J. Lorenzen

Direkte modtaget informationsmateriale anvendt som bilag i FN, oversat af Kim Møller Hansen.

*) egl. ildevarslende (red).

UFO ugh - ugh!

Notits i *Colonist*, Victoria, British Columbia, den 29. maj 1977:

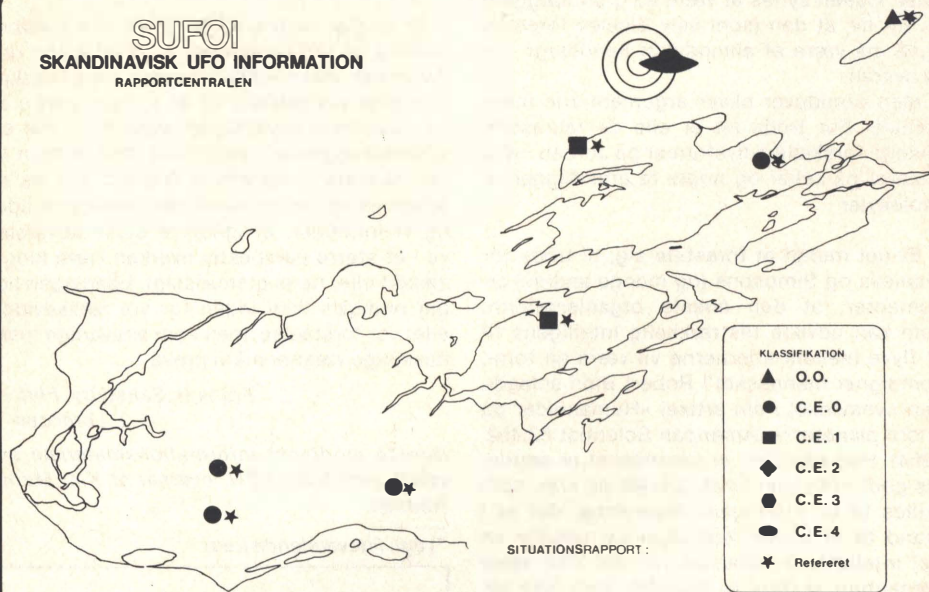
Songhee-høvdingen John Albany ringede ind til avisen forleden dag og nævnte i forbifarten, at det i hans folks mundtlige overlevering hedder, at indianerne temmelig hyppigt så UFOer, i tiden før den hvide mand dukkede op. Han mener, at de måske snart vil lande igen. Albany, som i sin fritid forsker i sit folks historie i New Mexico og Colorado, fortæller, at et ørkenområde dér er tabu, fordi en »høvding« fra et fremmed rumskib er begravet der.

*Canadian UFO Report,
sommer 1977/IOKj.*

ufo rapporter

DANMARK

SUFOI
SKANDINAVISK UFO INFORMATION
 RAPPORTCENTRALEN

O.O. Ordinær observation.

C.E.-0: Nærobervation uden særlige kendetegn, hvor objektet er set på så tæt hold, at man kan fastslå dets struktur eller form med en sådan grad af sikkerhed, at konventionelle flyvende genstande kan udelukkes.

C.E.-1: Et flyvende fartøj som i C.E.-0, men set inden for en afstand af 150 meter eller mindre.

C.E.-2: Et flyvende fartøj som i C.E.-0 eller C.E.-1, der tillige efterlader tegn på at have været der - såsom landingsmærker, stråling, beskadiget vegetation osv.

C.E.-3: Et flyvende fartøj - som i C.E.-0, C.E.-1 eller C.E.-2 - hvor der er iagttaget en be-

sætning inde i eller i umiddelbar nærhed af objektet.

C.E.-4:

Tilfælde, hvor mennesker rapporterer om, at fremmede væsener med tilknytning til et uidentificeret flyvende fartøj klart har grebet ind i deres liv.

C.E., Close Encounter = Nærobervation.

Er en observation refereret i UFO-NYT, vil der desuden være at finde en stjerne bag klassifikationssymbolet.

Den anvendte gruppering er hentet fra bogen U.F.O. Close Encounters fra US/UFO Research Lab. Inc., 401 Canyon View, Tucson Arizona 85704.

Nogle er ældre, andre er nyere . . .

ved Henrik Pedersen

Sommeren 1908

Ja, så er vi tilbage med rapportstof langt om længe. Grunden til pausen er faktisk, at vi igennem lang tid ikke har modtaget nogen rapporter. Det lader dog til, at der nu igen begynder at ske noget. Så lad os starte med en rapport fra 1908. Nærmere betegnet juni 1908 blev der observeret en lysende kugle med sølvglans komme svævende på den lyse klare sommerhimmel. Stedet, hvor lyset blev set, var landsbyen Hevring på Djursland, og det var imellem kl. 19 og 22. Vidnet, en 77 årig dame, kan af naturlige grunde ikke huske det nøjagtige tidspunkt, men vi lader observatøren selv fortælle:

Vi troede først, det var fuldmånen, men der var ingen tegninger på, og kort efter, at jeg fik øje på den, gled den ganske langsomt over himmelbuen ud i horisonten.

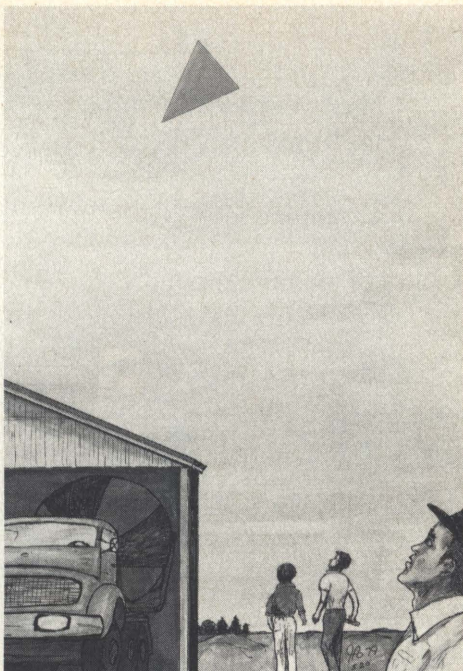
Det må have været en af de sidste dage i juni 1908. Jeg var hos mine bedsteforældre, og når min bedstemor var færdig med sit arbejde, satte vi os hver aften på en bænk udenfor og nød aftenen. Det bestemte klokkeslæt ved jeg ikke, men det hele gjorde så stort indtryk på mig, fordi jeg på det tidspunkt aldrig havde set hverken fly, biler, fyrværker eller balloner.

Så tager vi et stort spring frem til 1971.

Juli 1971, kl. 14.00 - 90 minutter.

Vidnet så fra sin arbejdsplads i Struer en klar og vindstille dag i juli måned et trekantet metallisk gråligt objekt svæve højt oppe.

Men som han fortæller: »Jeg så tilfældigt op mod himlen — for at se, om det gode vejr holdt, da jeg i så fald skulle flyve en tur med en bekendt — da jeg fik øje på objektet. Jeg kørte med cement dengang, og da jeg kom tilbage fra en køretur, var objektet der stadig. Jeg sagde det til de andre på pladsen, de var også ude for at se det, og efter endnu en tur med bilen var det der stadig; men senere, ca. 1½ time efter, var det væk, da jeg så mod himlen. Det skal bemærkes, at objektet ikke flyttede sig under observationen.

To år senere, den 22.6.1973 kl. 21.15, så fru Nielsen på campingpladsen ved Faxe noget mærkeligt; men det er nok bedst, at hun selv fortæller: »Vi var flere forsamlet for at stille en campingvogn på plads, da min datter pludselig sagde: »Se der«, og jeg så imellem to træer noget, jeg først troede var Månen, men den stod lidt til højre. Vi talte om, hvad det så kunne være, og jeg sagde: »Jeg løber lige ned for at se, hvad det er«, men da jeg skulle ind bag nogle træer, lød det som det susede i trækroneerne, og jeg blev bange og turde ikke løbe videre. Da min datter lidt senere kom ned til mig turde ingen af os gå videre, så vi kom tilbage til de andre, men da var lyset forsvundet.«

Vejret var den aften i 1973 klart, vindstille og tussmørke. Observationstid ca 2—3 min.

Så har vi en spændende rapport fra 1975. 15.8.1975 kl. 23.15, Skarild, 6933 Kibæk.

Den 15. august 1975 kl. 23.15 ved Skarild, 6933 Kibæk observerede en mand en gullig

lyskegle fra ladet af en lastbil, hvorfra han var ved at læsse cement af. Lyset var koncentreret omkring et fyrretræ ca. 500 m væk.

Den sene aften var det fuldstændig mørkt, men alligevel helt klart, vindstille med en temperatur på 18° C. Han fortæller selv:

»Den stod stille, da jeg fik øje på den, og den stod under terræn på den modsatte side af ådalen. Da den havde stået der i ca. 2 min., forsvandt den til højre med en usædvanlig stor fart. Det tog vel kun 2 sek., så var den væk, og den efterlod sig en art flimmer, som på TV når noget lys flytter sig.

Jeg hørte ingen lyd på den relativt korte afstand. I den retning, lyset forsvandt, var der i samme højde en højspændingsledning, men lyset ramte ikke ledningen.

Næste rapport er en hændelse, vi har modtaget fra en dansker, som på et pågældende tidspunkt var på ferie i Frankrig, nærmere betegnet i Pinau, Normandiet. Men lad os gå til selve rapporten, som stammer fra den 23.

juli 1978. Tidspunktet var omkring 13.30, vejret var overskyet, mørkt med let vind og 15° C.

Objektet som vidnerne så, var et ellipseformet objekt med en hvid korona. Vidnet fortæller: *»Vi kom kørende op ad en bakke med høje hække omkring. Et sted var der et »hul« i hækken som følge af en større indgang til en mark. Her fik vi øje på objektet. Føreren af bilen, en franskmænd ved navn Daniel, tog straks farten af bilen og slukkede lyset. Objektet blev endnu mere tydeligt. Dette varede ca. 30 sek., og vi kom igen til en strækning med høj hæk. Efter ca. 1 minuts kørsel var vi hjemme og havde gode muligheder for at se objektet, men da var det desværre væk. Vi havde fotografiapparat med, men tog desværre ingen billeder. Grunden hertil var vel, at »håret rejste sig på hovedet af os.«*

Afstanden til objektet var ca. 500 m.

Så springer vi ca. 2 måneder frem — til den **12. september 1978**, hvor en herre fra **5000**

Odense så et lysegråt ovalt objekt med et firkantet, lysende felt midt i. Klokken var 3.40. Observationstiden ca. 5 min. Vejret mørkt, let skyet, med let vind.

I rapporten skriver observatøren:

»Jeg så to kraftige lysglimt ude over Vollsmose (mod øst). Fik så øje på objektet, der steg ca. vandret op i luften. Over vores baghave stod den stille et stykke tid, hvorpå den steg lodret op og forsvandt ud af mit synsfelt. Da den steg op, havde den et rødtligt skær efter sig«. Objektets lyd var en susen, og det havde en klar korona.

15 dage senere,

den 27. september 1978, kl. 19.00

— varighed ca. 5 min., vejret var mørkt, vindstille og letskyet — så en ung mand fra **Højrup, 6510 Gram** et svagt synligt ovalt objekt med to gullige lys.

Han fortæller selv: »Ved et tilfældigt blik ud af vinduet opdagede jeg to smalle lys. Lidt efter blev de større og kuglerunde. Det lod til, at objektet havde ændret kurs. Objektet fløj med konstant hastighed, og på intet tidspunkt ændrede det lys, hastighed eller kurs.

Da det passerede hovedvejen, kunne jeg skimte en svag oval skive, som havde 2 lys, og en enkelt gang så jeg et rødt blink. Dette blink var betydeligt skarpere end de andre lys. Objektet udsendte på intet tidspunkt nogen lyd, selvom jeg var ude, og der ingen biler var.

Den 16/11 1978, ca. kl. 15.35

observerede en dreng i **3120 Dronningmølle** et glasagtigt lyseblåt objekt.

XP, som har været på besøg hos drengen, fortæller her om observationen:

»Drengen S., som er 12 år, er alene hjemme, da han kl. 15.35 lukker katten ud gennem den nordvendte entrédør.

Idet han lukker døren op, hører han udenfor en regelmæssigt stigende og faldende fløjten. Da han tror, det er en af hans kammerater, der laver sjov med ham, råber han, om hvem det er. Han får ikke noget svar, og går derfor ud på vejen for at se efter, hvem det er. Opdager nu, at fløjtetonen kommer fra en genstand i naboens have. Denne genstand beskrives som kasseformet (»en omvendt lig-

kiste«), og den ses svævende i en skrå stilling lavt over jorden (ca. 1,5 m) mellem en fyrrebusk og en blågran nogle få meter fra naboens vestlige gavl. Observatøren vurderer genstandens størrelse til at være ca. 6 meter lang, 2,6 meter høj og 1,3 meter bred. Objektets overflade er jævn og glat, og der ses ingen samlinger eller svejsninger. Overfladen er skinnende lyseblå og »metal- eller glasagtig«. Siderne er lige og aftegner sig tydeligt og skarpt. Langs objektets sider ses midt på en vandret, smal, sort streg, som går hele vejen rundt.

Observatøren, som blev forskrækket over det, han så, beretter, at lysskæret fra objektet var så stærkt, at han måtte holde hånden for øjnene, og at han flere gange måtte gnide sine øjne.

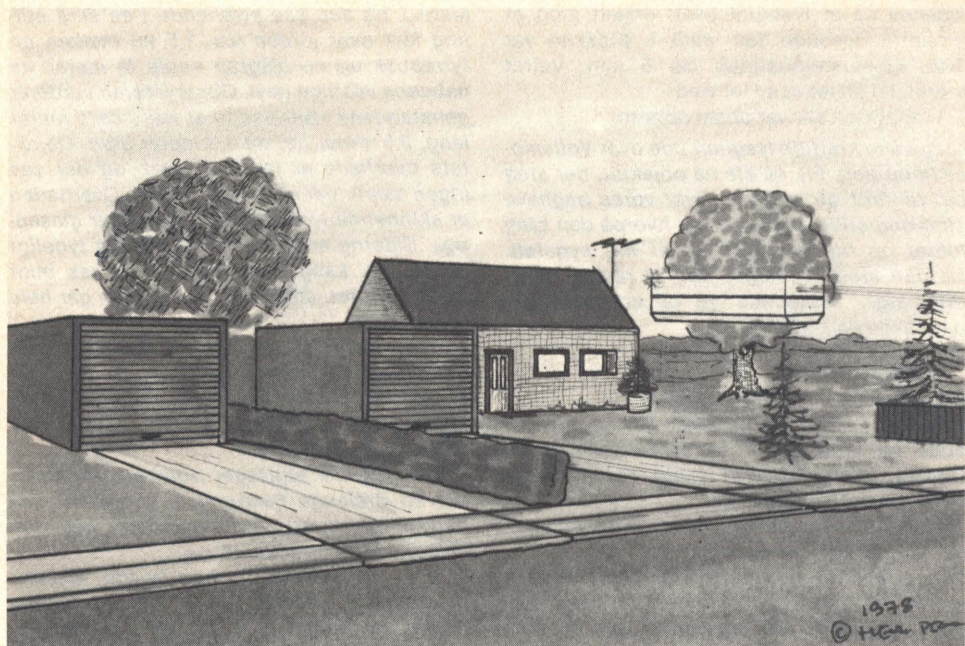
Medens han iagttager objektet, foretager det en drejende bevægelse, hvorunder det berører fyrrebusken og blågrannen, hvis grene bøjes væk fra objektet.

Drengen forklarer, at han troede, at hans mor var ude i haven, og da han ikke kan se hende, får han den idé, at genstanden har taget hende op og begynder derfor skræklagen at råbe på hende. Samtidig løber han rundt om huset for at se efter hende.

En dame, som opholder sig i nabohuset, hvorfra objektet befinder sig i få meters afstand, hører drengens råben, men da hun er optaget af sit arbejde, går hun ikke ud for at se efter, hvad der er i vejen. Drengen, som nu ikke længere tør blive på stedet, løber derefter over vejen og ind i en anden nabos have nord for observationsstedet. Her standser han op og ser, at objektet er ved at rejse sig på højkant, hvorefter det begynder at stige lodret med en hastighed, som anslås til omkring 60—70 km/t. Den beskrevne fløjtetone høres under hele observationen. —

Da objektet er nået op i en højde af ca. 100 meter, øger det pludselig hastighed, samtidig med, at det giver et kraftigt pift fra sig. Observatøren bemærker nu, at der bagud efter objektet ses to guldagtige striber, af form som to lige smalle brædder.

Efter nogle sekunders forløb når objektet skylaget, foretager en drejning mod vest og forsvinder bag nogle mørke skyer. Skyhøjden var på dette tidspunkt ca. 2.000 fod (ca. 670 meter).

Observatøren stikker derefter i løb hen til købmanden, hvortil afstanden er ca. 200 meter. Hans mening er at slå alarm derfra. Da han efter få minutters forløb når købmanden, opholder der sig 6 mennesker i forretningen, bl.a. hans mor, og alle bemærker straks drengens panikagtige tilstand, bl.a. at han griber fat i moderens arm og trygler hende om ikke at gå hjem. Først efter at hun gentagne gange har spurgt drengen om, hvad

der dog er i vejen, får hun ud af ham, at han har set et rumskib.

Da de kort tid efter når hjem, undersøger de haven, men kan intet se noget steds.

En dame, som opholdt sig i huset, hvor objektet var nede i haven, og som på observationstidspunktet var i færd med at sy på en elektrisk symaskine og havde radioen tændt, har ikke bemærket forstyrrelse på de elektriske installationer.

X.P.

Pionér i rummet . . .

Den amerikanske rumsonde Pioneer 11 begyndte den 22. august at tage billeder af planeten Saturn og dens måner efter en 3 mia. km lang rejse i rummet. Dette er den mest kritiske fase for rumsonden. Den kan blive ødelagt, hvis den rammes af blot ét lille fast legeme fra planeten eller ringene. Fra Saturn skal den videre til Titan, den største af Saturns 10 opdagede måner, som muligvis

kan rumme en eller anden form for meget primitivt liv. Inden dette møde er sonden, mens dette skrives, ved at fotografere andre af Saturns måner, Phobe, Iapetus (diameter 1450 km), Hyperion (225 km i diameter), Dione (diameter 1000 km), Mimas (diameter 950 km), Tethys (1040 km i diameter), Enceladus (diameter 1100 km), Rhea (1600 km i diameter) og endelig Titan hvis diameter er anslået til 5800 km. Den 1. oktober slutter Pioneer 11 aktiviteterne med Saturn.

J.H.G.

Opklaring med forhindringer

Det sker meget sjældent, at UFO-NYT kan berette om et nyt dansk UFO-fotografi. Alligevel modtager SUFOI fra tid til anden henvendelser, i reglen fra amatørfotografer, der har opdaget en mærkelig genstand, nogle pletter eller mystiske lys på deres billeder.

Nogle gange er vi i stand til at opklare sagen straks, men de fleste tilfælde kræver langvarige og besværlige undersøgelser, før man kan sige noget som helst om arten og oprindelsen af det fotograferede. Dette skyldes bl.a. at SUFOI ikke råder over et moderne foto-laboratorium til at tage sig af den slags sager, men i høj grad må forlade sig på velvillig — som regel gratis — bistand af fagkondskaben.

I det følgende skal berettes om et nyere tilfælde, der nok fortæller om et tidskrævende detektivarbejde, men som samtidig bekræfter nødvendigheden af grundige, tilbundsående undersøgelser, før man kan tage stilling til værdien af et formodet UFO-foto.

Beretningen tager sit udgangspunkt i det nordjyske, hvor undertegnede fungerer som SUFOIs områdeleder.

Onsdag den 11. januar 1978 fik jeg besked om, at en reklame-fotograf i Aalborg, der var i færd med at lave nogle store fotostater, havde opdaget en rund mørk genstand på et af billederne. Det var ikke muligt at fastslå art eller størrelse, men det så ud til at være noget, der kunne flyve!

Da jeg ankom til fotografen, blev jeg straks vist hen til en stor forstørrelse af et sort/hvidt fotografi, der viste en traktor med et landbrugsredskab. Og ganske rigtigt, på himlen til højre for traktoren svævede et femkrone-stort UFO!

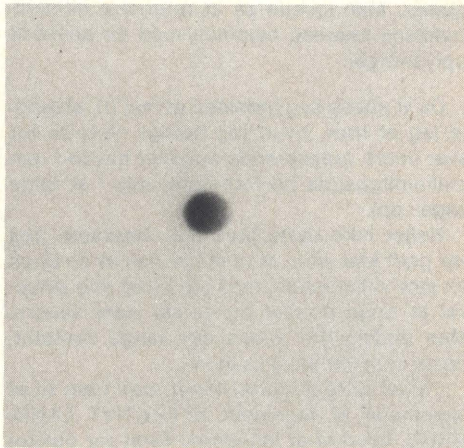
Formen var afgjort rund, men en smule oval, som om objektet havde været i bevægelse, hvilket også det uklare omrids tydede på. Inden fotografen bort-retoucherede UFOet (det så jo ikke pænt ud!), nåede jeg at se, at »kuglen« havde skygge i den forkerte side, noget der bidrog til at øge mystikken og min interesse for sagen (på fig. 1. ses UFOet i en knap så kraftig forstørrelse)!

Mens han fandt negativet frem, fortalte reklame-fotografen, at han ikke mente, der var tale om en beskadigelse af emulsionen. Desuden var der jo TO UFOer!

Først nu så jeg, at der var tale om TRE sammenhængende negativer, nemlig nr. 4, 5 og 6 fra en rulle KODAK-film i format 6×6 (se

fig. 2.). Fotografen havde brugt nr. 4, det nederste, til fotostaten, men en nærmere undersøgelse havde afsløret, at også nr. 6, altså det øverste, kunne fremvise et UFO — måske det samme, fotograferet på to forskellige tidspunkter! Objektet sås ikke på det midterste billede; men det kunne jo skyldes, at det havde bevæget sig langsommere end fotografen, der tydeligvis havde bevæget kameraet efter den første optagelse.

Figur 1.

Forskellige andre muligheder blev diskuteret, men kun oplysninger fra fotografen, der havde taget disse billeder, kunne hjælpe os videre. Vi kontaktede derfor det reklamebureau, der havde leveret billederne. Derfra oplystes, at negativerne stammede fra et firma på Århus-egnen, der havde bestilt fotostater af en del billeder. Desværre skulle de alle returneres straks. Jeg fik derfor fremstillet nogle aftryk og forstørrelser til eget brug.

Da jeg ringede til firmaet, en maskinfabrik, og forklarede sagen, blev jeg klar over, at man ikke vidste hvilke billeder, der var tale om. Vi blev derfor enige om, at jeg skulle sende mine aftryk til fabrikken, så man med dem i hånden kunne finde frem til de rigtige. Man ville så meddele mig navn og adresse på fotografen.

Da jeg tilfreds lagde kuverten i postkassen, kunne jeg ikke forestille mig, at der skulle gå fem måneder, før jeg kunne tale med fotografen.

Jeg ventede tålmodigt, men da der var gået en måned uden svar, ringede jeg igen til fabrikken. Man havde haft meget travlt, men — nogle oplysninger havde man da! Billederne var sandsynligvis taget i efteråret 1977 i nærheden af Næstved. Men navnet på fotografen kendte man ikke. I øvrigt var der, såvidt man vidste, jævnlige militære øvelser i området, og UFOerne kunne jo være en art balloner derfra! Denne nærliggende mulighed var jeg parat til at undersøge, men fastholdt nødvendigheden af at komme i kontakt med fotografen. Man lovede så at returnere billedaftrykkene snarest, sammen med de ønskede oplysninger.

Da vi nåede begyndelsen af maj (!), afsendte jeg et brev, hvori jeg høfligt rykkede for svar (mere presserende opgaver havde i den mellemliggende tid forhindret mig i at følge sagen op).

Heller ikke dette brev blev besvaret. Jeg var godt klar over, at man har nok at se til på en stor virksomhed, men jeg tillod mig alligevel at ringe firmaet op et par uger senere. Man undskyldte straks den lange ventetid, og nu kom der gang i sagen!

I løbet af få minutter fandt man frem til et eksemplar af fagbladet *EFFEKTIVT LANDBRUG*, hvori et af billederne først var dukket

Figur 2.

op (dog uden UFO!). Maskinfabrikken havde købt de tre negativer til eget brug, og de var i følge artiklen taget den 23. september 1977 under en maskindemonstration på godset Gavnbø. Fotografen var sandsynligvis ansat ved bladet!

Dagen efter samtalen havde jeg mine aftryk igen, sammen med data om fagbladet. På det lokale bibliotek fandt jeg frem til EF-FEKTIV LANDBRUG, nr. 19, 1977, hvor side 10 afslørede et udsnit af et af traktor-fotografierne, og jeg kunne skrive til bladets adresse i København og udbede mig nærmere oplysninger.

Meget hurtigt kom der svar fra artiklens forfatter, Ove Høeg Christensen, der skrev, at han meget gerne ville hjælpe og opgav et telefonnummer. Så langt så godt! Desværre (jeg havde nær skrevet selvfølgelig) kunne redaktionen meddele, at hr. Christensen netop var taget ud at rejse, da jeg ringede! Senerre lykkedes det at opspore ham, og endelig, midt i juni 1978, talte jeg med den person, der havde taget de spændende fotos!

Høeg Christensen var meget hjælpsom, og kunne endda fortælle, at han på et tidspunkt havde været en interesseret læser af UFO-NYT!

Figur 3.

Det blev fastslået, at han var ophavsmanden til fotografierne, og at han selv havde fremkaldt filmen. Han havde ikke bemærket noget usædvanligt under fotograferingen, men kunne huske at have studset, da han så billederne. Han bad dog om at måtte finde filmen frem, så han bedre kunne udtale sig. Dette kunne jeg kun tilslutte mig, da resten af filmen kunne give vigtige oplysninger, når billederne skulle analyseres.

Da han senere ringede fra København, kunne han fortælle, at han havde fundet filmen — sammen med to andre han havde fremkaldt samtidig — og — der var UFOer på næsten alle billederne!!!

En lumsk mistanke, om at der nok var en naturlig forklaring på det hele, lagde en dæmper på entusiasmen, men jeg bad ham alligevel sørge for at sende mig film og alle relevante data.

På grund af diverse ferier gik der igen et stykke tid, før jeg kunne tage filmen i nærmere øjesyn. Jeg kunne dog straks se, at Høeg Christensen havde ret — det formelig vrimlede med UFOer! Nogle lysere end andre og i forskellige størrelser, men i øvrigt identiske med de to, der havde startet det hele. Og det faktum, at nogle af dem befandt sig under horisonten (et grelt eksempel, denne gang i negativ, ses på fig. 3.), bidrog ikke til at bevare mystikken.

Alligevel var det jo nødvendigt at få fastslået den nøjagtige årsag til »pletterne« (ingen kaldte dem UFOer mere), så jeg skrev til KODAK i Danmark og bad dem undersøge negativerne. Man var meget hurtige, og fra svaret skal citeres følgende:

... Pletter som disse er meget karakteristiske for luftbobler på filmens emulsionside under fremkaldelsen. Boblerne forhindrer fremkalderen i at komme i kontakt med emulsionen. Hvis boblerne brister under fremkaldelsen, kan der forekomme nogen sværtning — afhængig af, hvornår i fremkaldeforløbet boblen forsvinder.

Fejlen opstår led ved frisk blandet fremkalder, der indeholder megen luft og kan undgås dels ved at lade fremkalderen stå ca. 1 døgn før brugen — dels ved at banke fremkalderdåsen mod bordet straks ved proces-

sens begyndelse, således at boblerne frigøres. Iøvrigt bør man sørge for tilstrækkelig bevægelse under hele processen ... «

Behøver jeg at tilføje, at Høeg Christensen benyttede friskblandet fremkalder?

— — — — —

Til sidst et lille hjertesuk. Ganske vist er vi nu i stand til at udelukke sådanne tilfælde med stor sikkerhed, *inden* vi spilder tid og kræfter på dem, men faktisk ligger SUFOI inde med en del andre fotografier med mystiske objekter. Disse undersøges i øjeblikket, og resultaterne vil senere være at læse i disse spalter. Men det ville unægteligt lette arbejdsbyrderne, om man kunne overlade den praktiske side af sagen til en frivillig, kvalificeret arbejdskraft.

Derfor vil jeg benytte lejligheden til at efterlyse en fotograf med et permanent mørkekammer og lyst til at komme UFO-arbejdet på nærmeste hold. Gerne en amatør — arbejdet vil hovedsagelig bestå i at fremstille aftryk og udsnitsforstørrelser.

Vi kan garantere en spændende fritidsbeskæftigelse, og øvrige oplysninger kan fås hos undertegnede (adresse foran i bladet) eller ved at skrive til SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte.

Torben Birkeholm

UFO-NYT med »hulter-til-bulter« sider?

Hvis De skulle være en af de få uheldige, der har modtaget et fejl-eksemplar af UFO-NYT, skal De ikke i stilhed gå og ærgre Dem, men blot returnere det uheldige eksemplar og De vil omg. få det byttet.

Send »bytteren« til:

*Frank Lerbæk,
Sanddalsvænget 17,
5700 Svendborg.*

UFO-79

Fredericia har i dagene 21.—27. juli været værtsby for det årlige UFO-seminar, hvor Bent Eriksen, Fredericia UFO-gruppen, og Jens-Henrik Glintborg, Odense UFO-gruppe, stod som de praktiske arrangører af »UFO-79«. Disse kongresser, hvor interesserede fra hele landet mødes for at høre nyt om udforskningen af de uidentificerede flyvende genstande er en efterhånden traditionsrig begivenhed. Det var Ronæs gamle præstegård, der i midten af tresserne var den ydre ramme om de første kongresser.

Dette års arrangement åbnede lørdag d. 21., hvor den tidligere leder af Skandinavisk UFO-Information, oberstløjtnant, civilingeniør Frank Petersen, fortalte om SUFOI og UFO-arbejdet gennem 20 år. Denne organisation har i årenes løb arbejdet sig op til at være den UFO-organisation i Danmark, der undersøger fænomenet mest kritisk.

Søndag fortalte radiotekniker Bent Aalberg om sit arbejde med fysiske målinger af UFOer. Et af de projekter han i øjeblikket arbejder med, er etablering af en sporingstation tværs over Danmark, hvormed man håber at kunne få nogle konkrete tekniske oplysninger om fænomenet. Projektet bliver koordineret mellem konsulent Niels Sarnov fra UFO-gruppen i Kolding, der har arbejdet med samme problem gennem en længere årrække. Da projektet kræver en ikke ringe kapital, håber man ved oprettelsen af en fond at kunne få interesserede til at støtte det økonomisk.

I håbet om at se nogle UFOer blev der mandag aften arrangeret en observationstur på Trelde Næs, hvor deltagerne omkring bålet diskuterede livligt. UFOer så man ingen af, men da det ind imellem var stjerneklart, blev der snakket astronomi og rumfart.

En væsentlig ting for at kunne arbejde med udforskningen af UFOer er at være i stand til at skelne naturlige fænomener som stjerneskud, satellitter og lignende fra de egentlige UFOer. De færreste mennesker er ude af stand til at vurdere hvorvidt det er et stjerneskud eller måske »en flyvende tallerken«, de har observeret.

Af samme grund arrangerer de lokale UFO-grupper rundt om i landet observationsture,

hvor man træner medlemmerne til at observere.

På grund af sygdom måtte onsdag aften foredragsholder, projektleder X.P. Madsen, som i en lang årrække ledede SUFOIs rapportcentral, desværre melde afbud.

I stedet fortalte overlærer P.M. Frederiksen om »Ny tid — ny tænkning«. Foredraget var et causeri over mennesket stillet over for parapsyriske fænomener. Videnskabens skeptiske holdning til parapsykologi har ofte vanskeliggjort en seriøs forskning, men også på dette område er der sket bedringer de senere år.

Nuværende leder af SUFOIs alarmeringscentral, stud. scient. Ole J. Knudsen, behandlede emnet »Rumfart i går og i morgen«. Science fiction romaner fra før vor tids moderne rumfart handlede ofte om farefulde togter i det ukendte rum. Mange af disse fremtidsromaner minder i høj grad om den forskning, vi i dag driver for at løse nogle af universets mange gåder. Mennesket på Månen, satellitter til fjerne kloder og opsendelser af rumstationer er selvfølgeligheder for det moderne menneske af 1979.

Ole Knudsen viste film fra det amerikanske Apollo og Skylab-projekt og orienterede om fremtidige planer indenfor udforskningen af rummet, der omgiver os.

Feltforskningen og det praktiske arbejde var et område, konsulent Niels Sarnov behandlede. Undersøgelsen af en UFO-nærobervation kræver mange tekniske hjælpemidler. Geigertæller til måling af eventuel radioaktiv udstråling fra et formodet UFO-landingsområde er blot et af de mange instrumenter en aktiv feltforsker behøver.

Da ingen af de eksisterende danske UFO-organisationer råder over store pengebeholdninger, er det som oftest forskeren selv, som må dække de mange udgifter, hvilket selvfølgelig er meget utilfredsstillende og medvirker til, at utallige planlagte projekter helt må opgives.

Freitag aften var afsat til paneldebat, spørgerunde, seminarkritik, fastlæggelse af næste års værtsby til afholdelse af »UFO-80«, samt afslutning af »UFO-79«.

I svarpanelet sad repræsentanter fra de 3 UFO-organisationer i Danmark, konsulent Niels Sarnov, IGAP (International Get Ac-

quainted Program), typotekniker Kim Lykkegaard, FUFOS (Frit UFO-Studium) samt civilingeniør Flemming Ahrenkiel, SUFOI (Skandinaviske UFO-Information), som debatterede UFO-sagen, især i Danmark.

Der har i en del år hersket en vis splittelse organisationerne imellem, men dette er man i øjeblikket ved at rette op på, bl.a. ved et rapport-samarbejde og fælles forskning. Panelet var derefter i en krydsild fra tilhørerne, hvor især netop samarbejdet var

det gennemgående tema.

Efter seminarkritikken skulle næste års arrangører vælges. Det blev efter en kort debat bestemt, at dette års arrangør, Bent Eriksen, Fredericia, og Jens-Henrik Glintborg, Odense samt Niels Sarnov, Kolding og Kim Lykkegaard, Otterup F., skal stå for tilrettelæggelsen af »UFO-80«. Tid og sted vil blive annonceret sidst på året.

Jens-Henrik Glintborg

BREVE fra læserne

Læserkonkurrencen

I UFO-NYT nummer 2, 1979, bragte vi en læserkonkurrence i forbindelse med forsøget på at starte et projekt til undersøgelse af spørgsmålet: »Er UFO-fænomenet et intelligent fænomen?«.

Opgaven gik ud på at skrive et kortere eller længere indlæg, som for det første behandlede spørgsmålet om hvad intelligens er, og for det andet forsøgte at komme med forslag til, hvordan vores rapport-materiale kan benyttes til at undersøge problemet om UFO-ernes intelligens. Vi har modtaget flere gode besvarelser til konkurrencen, og vi bringer her et indlæg, vi har modtaget fra M.M. Rasmussen, Esbjerg:

I. Nogle helt generelle betragtninger over, hvad intelligens er.

I almindelig sprogbrug dækker ordet »intelligens« over evnen til at bruge sin forstand.

Der foreligger tilsyneladende ikke nogen formel, verbal definition af begrebet, som psykologerne er enige om, og dette skyldes, at der er tale om et psykologisk begreb, som er nyttigt til at beskrive menneskers adfærd, og således ikke et fænomen, der kan isoleres, iagttages og beskrives.

Tilsyneladende har begrebet »intelligens« også en åben struktur, i den forstand at

begrebets betydning kun er defineret indenfor visse begrænsede områder, og dermed er sagt, at der kan opstå situationer, hvor man ikke ved, om begrebet finder anvendelse eller ej.

Da intelligensprøver forsøger at måle en persons intelligens, kan det have interesse at se på, hvad det er at disse prøver måler.

Til brug for intelligensprøver foreligger der nogle praktiske definitioner, der opstiller praktiske kriterier, som man har aftalt, og som overalt anses for at indeholde begrebet intelligens, skønt ikke i ren form.

Først og fremmest måles den mentale funktions hastighed, idet denne synes helt afgørende for intellektuel færdighed. Dernæst måles speciel færdighed i at behandle forskellige typer materiale — tal, ord, mønstre osv., og endelig måler de præstationer ved forskellige typer mentale processer — perception, hukommelse, ræsonnement. Imidlertid påvirkes intelligensprøverne også af ikke-intellektuelle egenskaber som f.eks. ihærdighed og motivation.

Til brug for dette indlægs punkt 2, har de mentale processer ved begrebet intelligens helt afgørende interesse, og det vil sige, at intelligens forudsætter, 1) at der er en bevidsthed, dvs. en i nuet fungerende bevidsthed, der har evnen til at erkende, indse og forstå. Herudover skal der foreligge 2) en

hukommelse, dvs. erindring om tidligere oplevelser, og endelig 3) må der være en evne til at ræsonnere, dvs. bringe de erkendte enkeltheder i en forståelig sammenhæng.

Ad 1) Kan man forstille sig, at intelligens foreligger, uden at der er en bevidsthed? Der rent biologiske processer, den genetiske kode, der er knyttet til kromosomer og gener, indeholder på en måde erindring og erfaring, men der er i hvert fald tale om en helt ubevidst proces, en ubevidst erfaring. Ved ubevidst forstås her noget, som ikke er eller tidligere har været bevidst. Alene fordi denne biologisk betingede hukommelse ikke kan blive individet bevidst, bør man ikke bruge betegnelsen intelligens om det pågældende fænomen.

Uden at jeg kender noget til bevidstløse personer eller dyr uden hjerner, forekommer det mig alligevel rimeligt at sige, at disse er uden intelligens, fordi de er sig intet bevidst — uden bevidsthed.

Ad 2) Det forekommer mig umiddelbart urimeligt, hvis det skulle være muligt at forstå noget og ræsonnere uden at være i besiddelse af en hukommelse.

Ad 3) For at man kan tale om at intelligens foreligger, må der ud over bevidstheden, der erkender nogle enkeltheder af omgivelserne, og en hukommelse herom, yderligere være en evne til at bringe det hele i en sammenhæng. Perception og hukommelse uden nogen form for ræsonnement er ikke omfattet af det man normalt forstår ved intelligens.

II. Ideer til, hvad man ud fra rapportmaterialet kan gøre for at undersøge, om UFO-fænomener er intelligent.

Det letteste må være at undersøge om materialet kan indicere en hukommelse, f.eks. ved at der i et påfaldende stort antal tilfælde sker en retningsændring ved passage af visse bestemte objekter i naturen (f.eks. et træ, en bil).

Dette vil kunne ske så tit, at man kan blive af den opfattelse, at objektet »ser efter noget«, at det »tiltrækkes« af noget. Dette vil kunne være et indicium for en genkendelse, en hukommelse, og altså en af betingelserne for, at intelligens foreligger. Der vil alene være tale om noget, som man kan bygge videre på, det vil ikke være bevis for noget som

helst, og dog vil der være tale om et banebrydende gennembrud i UFO-forskningen.

Mogens M. Rasmussen

Luftspejling

I 1974 — fra 29. juni til 12. juli — ferierede jeg i Kosmos Ferieby ved Klint. Nu kaldes stedet for Martinus Center. En eftermiddag — desværre husker jeg ikke datoen — så jeg en mærkelig tildragelse på himlen. Vejret var sommerligt, klar himmel og solskin.

I nærmest sydlig retning så jeg pludselig en rund, månelignende tingest komme til syne højt oppe på den blå himmel langt borte. Den bevægede sig hurtigt. Jeg husker, at jeg dengang sammenlignede dens farve med mælkebleg agat, fordi jeg netop i en avis-kronik havde set dette udtryk brugt og syntes, at det også passede her. Men den var luftig og hen mod gennemsigtig. Pludselig sank den et stykke. Derefter så det ud, som den eksploderede eller splintredes ved et skud. Jeg så brudstykker falde nedad. Pludselig var alt borte. Det hele stod kun på i få sekunder. Senere — vist i oktober samme år — skrev jeg til Xavier Paul Madsen om min oplevelse og gjorde rede for den. Jeg havde et UFO i tankerne. Men nu — fem år efter — er jeg kommet til den antagelse, nærmest overbevisning, at det er en luftspejling, jeg har set. Det kan have været en skydelse indenfor militæret. Måske ude i Kattegat. Episoden havde afgjort luftspejlingens karakter.

P.I. Nissen Jøker

Husk . . .

observations- og
alarmeringsøvelsen
11. oktober kl. 06.00 —
12. oktober kl. 06.00.
— se også UFO-NYT
nr. 4/79 side 156.

Det franske flyvevåben - og UFOerne

Oberst Alexis er så afgjort en af de mænd, som i Frankrig bedst kender UFO-fænomenet i dets helhed. Det er ham, som det i luftfartsministeriet er pålagt at følge akterne i denne sag, som nogle betegner som et brændende spørgsmål. Han er den, der er bedst placeret til først og kun at sige det, som har hold i virkeligheden. Han kan vurdere og også på videnskabelig vis skelne mellem det reelle og drømme. Her bringes et referat fra en konference, som han afholdt på rådhuset i Troyes, hvor han var gæst hos kulturcenteret Thibaud de Champagne. Lad os overgive ordet til ham. (1)

»Siden 1975 har såvel fagpressen som den almindelige presse, radioen og TV givet stadig større plads for UFOer. Ganske vist har publikums interesse for dette emne endnu ikke nået niveauet fra 1954, som den 22. oktober fik 2 parlamentsmedlemmer, de herrer Nocher og Léotard, til at stille et skriftligt spørgsmål til forsvarsministeriet om værnens rolle på dette område.

Dog har borgmester i Troyes, hr. Robert Galley, den 21. februar 1974 — han var dengang forsvarsminister — klart mindet om det, da hans interview med radio-TV fandt sted. (Se UFO-NYT nr. 1/75, side 12 ff. red.)

Det forekommer ikke desto mindre nyttigt, på grund af emnets aktualitet, at minde luftvåbenets ledelse om sagen, at fremvise dokumenterede UFO-tilfælde, tilbageholdt af dette (luftvåbenet) og at resumere de forskellige teorier, som står over for hinanden i Frankrig.

Luftvåbenets rolle på dette område

Ved slutningen af den 2. verdenskrig blev der i luftfartsministeriet oprettet et »videnskabeligt« kontor for at følge udviklingen af rumfartsteknik og teknologi og fremskridt inden for flyvning, rumfart og satellitter. Det er derefter blevet et kontor for planlægning og undersøgelser, men dets mission har ikke ændret sig.

I 1951, det tidspunkt, på hvilket bølgen af rapporter om tilsynekomsten af »mystiske himmellegemer« tog til i Frankrig, startede dette kontor (på eget initiativ) et projekt om dette emne for at få bedre kendskab til disse tilsynekomstens natur og lokalisering i det nationale luftrum. (2)

I 1954 bad ministeren for de væbnede styrker luftvåbenet om at følge dette spørgsmål officielt.

En instruks fra luftvåbenets overkommando har konkretiseret denne beslutning. Alle

Oberst Gaston Alexis fotograferet under pressekonferencen på rådhuset i Troyes.

store baser er blevet anmodet om at videregive alle rapporter om UFOer, der indløber i deres område, til det videnskabelige kontor.

Luftvåbenets mission er på dette område klart begrænset. Rollen består udelukkende i — som vi vil få at se i det følgende — at undersøge, om der blandt rapporter, som indgår til dem, er visse informationer, der menes at være af interesse for det nationale forsvar, eller om det ikke er tilfældet.

Det er dog klart, at det herudover ikke indgår blandt dets (luftvåbenets) beføjelser at udtale sig om oprindelsen af et så mærkeligt fænomen eller at bedømme sandfærdigheden af de observationsberetninger, som officielt bliver overført til det, dels fra Generalstaben, dels fra de territoriale lokale eller operationelle myndigheder.

Til gengæld angår det luftvåbenet, hver gang det er muligt at sætte disse observationer i forbindelse med de reelle »luftrumsfænomener«, som under givne atmosfæriske omstændigheder af ikke-sagkyndige iagttagere meget vel kan være fortolket som ejendommelige fænomener.

Efter en undersøgelse af akterne under synsvinklen »nationalt forsvar« bliver de sendt til CNES for at blive videnskabeligt undersøgt.

I 1976 — efter at luftvåbenet havde registreret rapporter gennem 25 år — kunne man kun fastslå følgende kendsgerninger:

Set under synsvinklen »Nationalt forsvar«:

- 1) Ingen aggressiv handling, hverken ved møde med civile eller militærpersoner, er nogen sinde konstateret.
- 2) Disse mærkelige manifestationer ændrer ikke den geofysiske ligevægt i det jordiske miljø. Ingen forstyrrelse af atmosfæren er konstateret efter deres passage.
- 3) Luftforsvarets systemer (radar og kampfly), som sikrer en permanent luftdækning af det nationale territorium, såvel som meteorologisk radar, har i 99,2% af tilfældene ikke »påvist« UFOerne.
- 4) Indtil i dag er det ikke lykkedes for nogen af vidnerne hverken at fotografere UFOer »parkerede« på jorden, med eller uden besætning, eller at indsamle stykker heraf.
- 5) Fraset spor i jorden har ingen genstand, der har kunnet retfærdiggøre konklusio-

ner om UFOernes håndgribelige karakter, kunnet rapporteres af vidnerne.

Set under en videnskabelig synsvinkel:

Man må ikke tro, at observationer af disse uidentificerede rumfænomener (3) er vor civilisations lod, at de først viser sig ved århundredets begyndelse. De første observationer af disse tilsynekomster, der ikke fremtræder som UFO-logers subjektive forklaringer, fremkommer lige fra de tidligste kendte skrifter. (4). Hvad UFO-logerne angår, mener de, at visse tegnninger/ristninger eller skulpturer, især fra sydamerikanske civilisationer, gør det muligt at føre disse forekomster helt tilbage til de primitive civilisationers oprindelse.

Analyse af de franske vidners repræsentativitet i befolkningen

Fordelingen af franske vidner med hensyn til deres sociale stilling kan resumeres som vist nedenfor. Den viser med al tydelighed, at der ikke eksisterer noget privilegeret socialt lag (hvorfra UFO-vidner rekrutteres):

(Fåre- og kvæghyrder:	5%
Astronomer:	5%
Forskere:	5%
Civile og militær-piloter:	10%
Ingeniører:	12%
Teknikere:	20%
Militærpersoner:	13%
Arbejdere:	15%
Landbrugere:*)	15%

I udlandet er observationer, der er foretaget af civile og militære piloter, militærpersoner og ingeniører klart højere. Derimod er de mindre talrige hos arbejdere, teknikere og landmænd. Hvad angår vidnerens alder bemærker man følgende fordeling, ligeledes identisk med den, der er fremkommet i udlandet; og det ser ud til, at den er proportional med aldersfordelingen i den franske befolkning som helhed.

Efter at have fået oplysninger om vidnerne vil det være passende at spørge sig selv om

*) *SUFOIs kommentar: Hvad med kontorfolk, embedsmænd, læger, advokater og andre i »liberale erhverv«?*

Tabel 1:
Franske UFO-rapportørers
aldersfordeling

Under 13 år	10%
13—20 år	18%
21—59 år	64%
60 år og derover	8%

værdien af deres vidneudsagn og om den troværdighed, man kan tillægge dem.

I det store flertal af tilfældene kan man sige, at vidnerne er i god tro, og deres identitet er kendt i $\frac{3}{4}$ af tilfældene. Siden 1954 har disse vidnesbyrd fra gendarmeriet været rapporteret til flyvevåbenets generalstab. Som almindelig hovedregel er observationerne foretaget af mere end 2 voksne personer.

Hvis man tillige vil bedømme ud fra fordelingen af vidnerne på et kort over Frankrig, konstaterer man, at antallet af vidneudsagn (tilfældigt eller ikke) er proportionalt med befolkningstætheden.

Man mærker sig i øvrigt en tydelig forbedring i beskrivelsen af fænomenet. Når det drejer sig om at analysere disse oplysninger og især om at sætte dem i forhold til »kendte begivenheder«, fysiske eller fra luftrummet, så tæller de mindste detaljer enormt.

Analyse af vidneudsagnene

Sammenligningen mellem forskellige trin gør det muligt at sige, at i 80% af tilfældene skyldes de »mærkelige« observationer uden tvivl kendte fænomener. De viser tydeligt, at vidnet med præcision vel har observeret et fænomen, der var ejendommeligt for ham,

men som virkelig eksisterede, eftersom man ud fra denne beskrivelse kan sammenligne hans udsagn med astronomiske eller fysiske »begivenheder«, som virkelig er foregået på observationsstedet på det omtalte tidspunkt. Det bliver derfor usandsynligt, at de resterende uforklarede tilfælde skulle være pure opspind.

Sortering af vidnerne

For at sikre objektivitet har man i Frankrig kun villet underkaste de uforklarlige observationer, der er gjort af det samme fænomen af i det mindste 2 voksne personer, en videnskabelig undersøgelse. Omfanget af vidnesbyrd, der således er blevet tilbage, er på omkring 150 for perioden 1951—1975, hvilket udgør 8% af den oprindelige mængde vidneudsagn*.)

Man kan af disse rapporter uddrage følgende oplysninger:

Observationsbetingelser:

Fordelingen af 20 tilfælde af rapporterede landinger, idet man minder om, at der ikke eksisterer noget fotografi fra disse særlige tilfælde:

2 tilfælde tæt ved en bymæssig zone.

6 tilfælde nær isolerede bebyggelser.

12 tilfælde i en isoleret egn uden beboelse.

Blandt disse 20 tilfælde omtaler kun 8 spor af forskellige aftryk på jordbunden.

Fænomenets karakteristika

Det mindste, man kan sige, er, at de iagttagne fænomeners form, deres dimensioner, farver etc. er overordentlig varierende, som man kan se ud fra tabel 3.

Tabel 2:

Observationens varighed:

1 time — 1 dag	12%
20 min. — 59 min.	15%
1 min. — 19 min.	41%
10 sek. — 1 min.	18%
Mindre end 10 sek.	12%
Uoplyst (?)	*2%

Meteorologiske forhold:

Regn eller sne	3%
Lav himmel	12%
Himmel dækket af højtliggende skyer	13%
Tætte skyer	22%
Klar himmel	50%

Afstand til objekt:

Mere end 3 km	38%
1—3 km	12%
900—150 m	25%
20—150 m (?)	*15%
20—10 m	3%
Under 10 m	7%

* = Ikke anført i den franske udgave. UFO-NYTs red.

**) Et besynderligt lavt tal, der næppe kan være betegnende for den reelle observationsfrekvens i Frankrig. UFO-NYTs red.

Tabel 3:**Form:**

Diverse	14%	Farver:		Lys på/fra objektet:	
Punktformede	9%	Fast, men meget forsk.	17%	Forskellige	14%
Kuppelformede	3%	Skiftende	17%	Ikke lysende	1%
Ægformede	14%	Metallisk	17%	Lysskær/gløden	10%
Cylindrisk cigar	14%	Hvid	17%	Løjnefaldende	15%
Kugleformede	30%	Orange	16%	Strålende	18%
Tallerkenformede	16%	Rød	16%	Lysende klare	42%

Objekternes størrelse

Også her finder man en meget stor spredning. Hvert tilfælde synes at være specielt. I 38,64% er der ingen oplysninger om størrelsen. I 41,82% drejer det sig om en tilsyneladende diameter, som ikke kan fastslås på grund af manglende præcise oplysninger om afstand. I 4% af tilfældene er diameteren i størrelsesordenen 1 meter. I 4,5% er størrelsen fra 7 til 10 meter. I de øvrige tilfælde varierer den fra 1 til 70 meter.

Hastighed og bane

Den variation i hastighed, der er konstateret hos de iagttagne fænomener, kan forklares ved det forhold, at den svarer til baneud-

snit, som ikke er sammenfaldende, sådan som tabel 4 viser.

Virkning på vidnerne og forskellige andre effekter

Bortset fra overraskelse har man i Frankrig kun konstateret mindre virkninger på de vidner, som har rapporteret deres observationer til gendarmeriet. Ingen af dem er blevet chokeret ved tilsynkomsten af fænomenet eller har mærket, at deres psyke har ændret sig.

Op til i dag har ingen af dem foregivet at have modtaget »en mission«, og ingen har skabt nogen ideologisk gruppe, der foregav

Tabel 4:**Objektets hastighed:**

Supersonisk (overlyds)	11%
Hurtig (som et fly)	14%
Bevægelse, accelererende til hurtig	42%
Langsom	22%
Ubevægelig	11%

Flyvebane:

Ret linie	35%
Unormal (rykvis med ophold, arabesker, pludselig forsvinden)	45%
Stationær eller landings »fase«	20%

Tabel 5:**Lyd:**

Forskellig støj	12%
Fløjten	15%
Brummen	3%

Lys- og varmeeffekt:

Lysstråle, lammende	0,46%
I sammenhæng med (ændr. i) lugt/hastighed	0,46%
Ingen	*92,08%

Varmeeffekter:

Ingen observerede effekter	97,27%
Konstateret effekt	1,37%
Effekt med spor (på omgivelser)	1,36%

Lugt:

Forskellige lugte	1,36%
Ingen	98,64%

*Der er ikke redegjort for de sidste 7% i den franske tekst UFO-NYTs red.

at være profetiske »budbringere« for fænomenet.

På samme måde synes husdyr heller ikke at have været nævneværdigt forstyrrede af fænomenerne.

I 5,5% af tilfældene er der konstateret en tilkendegivelse af skræk.

Fordeling af observationerne gennem årene

Siden 1951 har man konstateret en vis periodicitet i den massive tilsynskomst af fænomenerne med toppunkter klart markeret i 1954, 1964, 1967 og 1975.. At sige, som visse »ufo-loger« mener, at der er et rumligt »vindue« for tilsynekomsten af disse fænomener vendt mod vor planet, synes overilet af 2 grunde:

For det første, at man endnu kun har alt for lidt statistik til, at man deraf kan uddrage en teoretisk lov, der er acceptabel rent matematisk.

Den anden er, at de videnskabelige forskere, astronomerne, endnu ikke har kunnet finde særlige rumlige positioner i universet, som svarer til denne »periodicitet«.

Kun én forudsætning har kunnet lægges klart frem af J.C. Poher: Der synes at være sammenhæng mellem UFO-observationer og unormale, flygtige ændringer i Jordens magnetfelt.

For fænomenet globalt set kan man dog kun fremhæve følgende punkter:

- 1) I omkring 8% af tilfældene beskriver vidnerne et virkelig observeret og ukendt fænomen.
- 2) Den store variation i fænomenets karakteristika er af en sådan art, at det ikke for øjeblikket er muligt at udarbejde en strengt videnskabelig teori om dets natur eller oprindelse (fysisk eller andet). Man kan kun fastslå, at dette fænomen ikke er skabt af en menneskelig teknologi.
- 3) Der kan ikke rejses tvivl om vidneudsagnene, eftersom man i mere end 80% af tilfældene kan foretage sammenligninger med (beskrivelser af) »luftfarts-« eller fysiske »begivenheder«.
- 4) Deres følelige påvirkninger af mennesker og omgivelserne er ufarlige.«

Inden oberst Gaston Alexis fremsatte sin konklusion, kastede han et blik på det aktuelle og gav en hurtig oversigt over de forskellige teser, der i Frankrig er fremsat om emnet, Condon-rapportens konklusioner og de videnskabelige forventninger.

Derefter sluttede han indlægget med disse ord:

»På vor verdens nuværende stadiet synes det vanskeligt at konkludere anderledes end ved

Tabel 6:

Effekter på mennesker:

Spor af sygdom i huden, uden at man kan bestemme årsagen dertil 1)	1,36%
Hovedpine eller hukommelsestab	0,46%
Temporær lammelse eller bevidstløshed, mens fænomenet pågår	2,73%
Død, kvalme, voldtægt eller aggressioner	ingen
Skræk, frygt	8,18%
Umulighed af at adlyde sin egen vilje	1,82%

Forskellige andre effekter:

Standsning af motor med elektrisk tænding	1,82%
Længere tids indvirkning på vegetationen	0,46%
Kraftig mekanisk påvirkning	3,64%
Bilyde, støj i radio eller TV, total afbrydelse af radio, standsning af det offentlige elektricitetsnet, radioaktivitet 2)	ingen

- 1) Visse læger mener dog, at disse fænomener kan være forårsaget af stærk sindsbevægelse.
- 2) Faktisk måling i terrænet.

at konstatere videnskabens afmagt på dette område. Dette fænomen, der ikke for øjeblikket kan analyseres ved hjælp af kendte måleinstrumenter, eksisterer kort og godt kun takket være den store ophobning af vidneudsagn, der på præcis måde beskriver ikke blot fænomenet, men også alle de fysiske forhold i omgivelserne. Måske forskerne en skønne dag kan have held med at opdage de parametre, som vil gøre det muligt at forklare dem bedre. Man bør opretholde en stor videnskabelig årvågenhed og samtidig tage sig i agt for hastige slutninger, hvad angår fænomenets oprindelse og natur og indrømme, at for øjeblikket står problemet åbent som så mange andre spørgsmål i forbindelse med rummet.»

*Oberst Gaston Alexis' konference.
Referat af Gay Capet
(med tilladelse fra oberst Alexis).*

Noter:

- 1) Nærværende tekst fra oberst Alexis' konference er tidligere offentliggjort i uddrag og i sin helhed i De væbnede styrkers PR- og Informationstjeneste (SIRPA)s tidskrift: Armées d'aujourd'hui nr. 9, april 1976 og i Phenomenes Spatiaux, 2. kvartal 1976.
- 2) I 1951 er næsten 350 vidneudsagn indsamlet.
- 3) Oberst Alexis foretrækker benævnelsen: »Uidentificerede rumfænomener«.
- 4) Mødelederens bemærkning: »Især fra forhistorisk tid«.

*Lex Extraterrestres nr. 4
loversætter: R. Walter*

SUFOIs EDB/Tekniske Fond Stadig på vej mod vores mål på kr. 20.000!

Det kan i dag forudses, at SUFOI vil få brug for betydelige beløb for at kunne fortsætte og udbygge vores påbegyndte tekniske udforskning af UFO-fænomenerne.

I fremtiden må SUFOI have økonomiske midler for at kunne fortsætte Projekt UFODATA, som foretager den elektroniske databehandling af SUFOIs mange UFO-rapporter.

Og i nær fremtid har SUFOI behov for betydelige beløb til investeringer i avanceret teknisk udstyr. Udstyret skal bruges til de fuldautomatiske, elektroniske sporsstationer, som FOTA har under udvikling.

Det er blandt andet gennem disse pro-

jekter, at SUFOI er ved at placere sig blandt verdens mest forskningsaktive UFO-organisationer.

Men kun gennem en økonomisk støtte fra UFO-NYTs læsere er disse projekter realisable!

Vil du hjælpe til med løsningen af UFO-fænomenerne?

Vil du hjælpe os med at nå vores mål på 20.000,- kr.?

Beløb kan indbetales på giro 9 11 77 25. Talonen bedes mærket »EDB/Tekniske Fond«.

Vi har stadig reserveret nogle enkelte eksemplarer af bogen »Tidsloven« til indbetalere. Så de første personer, der indbetaler kr. 65,- eller derover til fondet, vil modtage et personligt dediceret eksemplar af »Tidsloven«.

Skynd dig at benytte dig af tilbudet.

TOTAL pr. 15-9-79: Kr. 8.287,60

rumfarts - notitser

ved Ole J. Knudsen

Nyt russisk kæmpeteleskop

På Krim-observatoriet er man nu ved at projektere et nyt astronomisk teleskop med en diameter på 25 m. Det er ikke muligt med de kendte glassorter at bygge teleskopspejle på mere end omkring 6 meter i tværmål. Der har vist sig problemer med verdens største teleskop, 6—meter kikkerten i Zhelenchukskaja i Kaukasus, så vil man bygge større, må man sammensætte teleskopet af flere små. Dette er også meningen med det nye Krimteleskop. Det kommer til at bestå af 50 sekskantede spejle, som vil kunne styres uafhængigt af hinanden. Formålet med at bygge stadig større teleskoper er at opnå større lysstyrker og bedre opløsningsevner. Lufturoen i atmosfæren sætter en grænse for opløsningsevnen, men ved hjælp af computerteknik kan man sammensætte billedet fra mange små spejle til ét billede. Opløsningsevnen vil så svare til den teoretiske for et kæmpespejl på for eksempel 25 m i tværmål, uden at skarpheden nedsættes væsentligt af atmosfæren.

APN/OJK

Russere på den røde planet

Vi kan vente at opleve en bemanded landing på Mars indenfor de nærmeste 10 til 15 år, ifølge lederen af det sovjetiske kosmonauttræningscenter ved Moskva, Kosmonautgeneral Beregovoi. I et interview for nylig med Beregovoi og Valeri Rjumin, som for nærværende er indehaver af varighedsrekorden for ophold i rummet, blev det fortalt, at man nu føler sig sikker på, at en sådan rumrejse

er mulig. Saljut—6 kosmonauterne Rjumin og Ljakov landede i august efter omkring et halvt års ophold i kredsløb om Jorden, og russerne mener nu at have løst de fleste af de medicinske problemer i forbindelse med lange ophold i rummet. En bemanded rejse til Mars og retur vil vare halvandet år eller derunder, med en måneds ophold på planeten.

Flugrevue/OJK

Hvordan opstår liv

Moskva, 14.8.79. En kendt sovjetisk astrofysiker, Vsevolod Troitskij, har fremsat en interessant hypotese om livets opståen i universet. Troitskij er kendt som overbevist tilhænger af den opfattelse, at der findes civilisationer uden for Jorden, og han er en af pioniererne i forsøgene på at finde frem til sådanne fremmede civilisationer ved radioteleskopets hjælp. Hans hypotese går ud på, at liv opstår på planeter i andre solsystemer inden for et relativt kort tidsrum på et bestemt stadium af udviklingen i universet. Videnskaben er nu nået til den opfattelse, at universet pulserer, dvs. skiftevis udvider sig og trækker sig sammen. Troitskij mener, at det gunstige øjeblik for et »biologisk genembrud« falder inden for et tidsrum af måske nogle tusinde år i udvidelsesfasen.

APN

Radioteleskop i rummet

Kosmonauterne Ljakhov og Rjumin monterede i begyndelsen af august det første radioteleskop i rummet, på rumstationen Saljut 6. Teleskopet blev sendt op som »samlesæt« med forsyningsrumskibet Progress 7, og det tog de to kosmonauter flere dage at montere det flere tons tunge teleskop. Det har en diameter på 10 meter, og det skal anvendes sammen med 70-meter radioteleskopet på Krim. Afstanden imellem de to teleskoper vil til tider være mere end 10.000 km, og ved hjælp af computerbehandling af de to teleskopers målinger vil man kunne opnå en opløsningsevne svarende til et radioteleskop på størrelse med Jorden!

APN

UNIVERSET — Vejet og fundet for let, eller . . ?

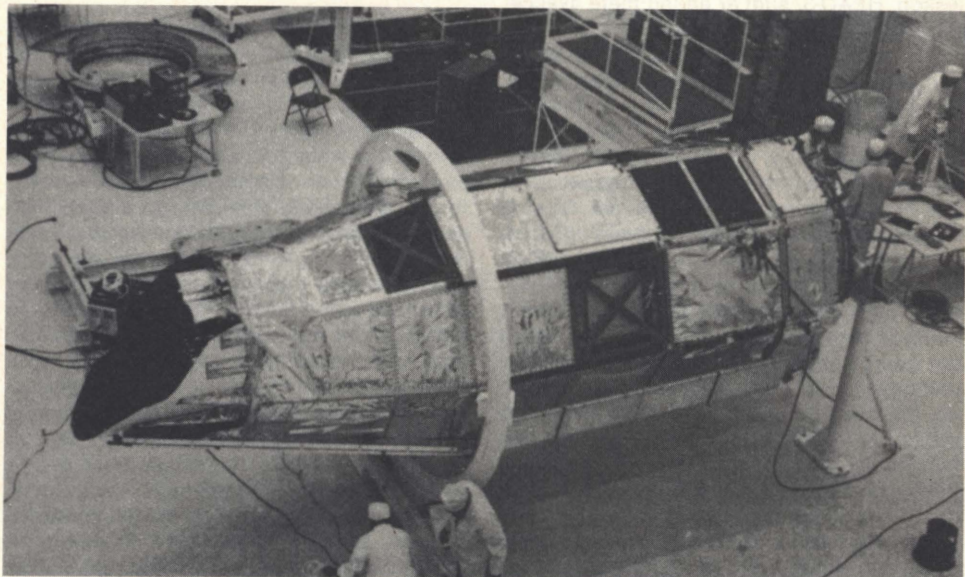
I løbet af de sidste 10 år er der gjort lige så mange opdagelser inden for astronomien, som der er gjort i de 350 år siden kikkertens opfindelse, og denne fantastiske udvikling skyldes ene og alene, at astronomerne nu kan studere rummet fra satellitter i kredsløb om Jorden. Det kan måske lyde underligt at dette kan have så stor betydning, men forklaringen er den, at Jordens atmosfære (heldigvis) opsuger al stråling fra rummet, lige bortset fra to smalle »vinduer« i det elektromagnetiske strålingsspektrum; ét i radiobølgeområdet, og et i det optiske område, netop det vi kender som synligt lys. Tænk på, hvor præcist og smukt vi opfatter verden ved hjælp af vore øjne, og forestil Dem så, hvor meget mere information og skønhed, der kan ligge i resten af spektret, som er milliarder gange mere udbredt end vore øjne kan opfatte. Men det kan altså de astronomiske satellitter.

Satellitterne arbejder både i det infrarøde og det ultraviolette område, og i løbet af få år

opsendes også et optisk teleskop, Space Telescope, som formentlig vil være i stand til direkte at kunne fotografere planeter omkring andre sole. Her skal vi se lidt på nogle opdagelser gjort af de to HEAO-satellitter i de seneste måneder.

HEAO betyder Høj-Energi Astronomisk Observatorium, og høj-energi betyder i denne forbindelse Röntgen-stråling. Satellitter opfanger altså röntgenstråling, på samme måde som vi ser lys, og opdagelserne bliver videregivet til modtagerstationer på Jorden ved hjælp af højfølsomme TV-kameraer og »fotoceller«.

Einstein-observatoriet (HEAO-2) under klargøringen på Kennedy Space Center, før opsendelsen den 13. november 1978. Röntgenteleskopet er 5,8 m langt, og det vejer 3150 kg. Omløbsbanen er cirkulær, 537 km over jordoverfladen og med en hældning på 23,5°.

HEAO-1 satellitten, som brændte op i atmosfæren i marts 1979, havde til formål at give et overblik over »röntgen-himlen«, så man vidste, hvad man skulle og kunne se nærmere på med HEAO-2, også kaldet Einstein-observatoriet, som er et röntgen teleskop. HEAO-2 opsendtes i november 1978, og det næste teleskop, HEAO-3, som er endnu mere avanceret, er allerede under bygning.

På grundlag af HEAO-1 data mente astronomer at kunne sige, at vores univers er lukket. Målinger fra satellitten viste nemlig, at der fra hele himmelhvælvingen kom en ensartet röntgenstråling, og man mente, at denne stråling kun kunne komme fra meget varm gas, hovedsagelig brint ude i rummet. Da strålingen som nævnt var lige stor overalt på himmelkuglen, og da der ikke er nogen gode astronomiske grunde til, at Jorden skulle befinde sig i midten af en lille varm gassky, sluttede man, at strålingen måtte komme fra det intergalaktiske rum, det vil sige fra rummet uden for vor mælkevej, imellem galakserne. På grund af strålens store intensitet måtte der være meget store mængder gas, faktisk så store mængder, at den intergalaktiske gas måtte veje mere end samtlige stjerner, planeter og andre himmellegemer i universet. Og hvorfor skulle det så få universet til at være lukket, og hvad vil det sige? Jo, det

Dette billede fra HEAO-2 viser nederst til højre en kendt kvasar, og øverst til venstre en nyopdaget. De grå pletter i billedet svarer til én detekteret röntgenfoton, og de hvide til to eller flere. Hver eneste hvide plet kan vise sig at være en kvasar eller en anden slags röntgenkilde.

er en efterhånden almindeligt accepteret kendsgerning, at universet opstod for omkring 20 milliarder år siden efter en ufattelig stor eksplosion af »urstof« — det, som kaldes »The BIG Bang«, det store knald. Siden er stoffet hvirvlet fra hinanden, og i tidens løb er der dannet galakser, stjerner og planeter — vi befinder os altså midt imellem »sprængstykkerne«; men disse sprængstykker har altså været så længe undervejs, at de er »kølet ned«, er kondenseret i stjerner og planeter, og der har endda været tid til, at der er opstået liv på mindst et lille støvfug; liv, som nu med store øjne kikker opad og forsøger at finde ud af, hvordan det hele er gået til. Imellem sprængstykkerne, himmellegemerne i universet virker der en mægtig tiltrækning, tyngdekraften, og lange og besværlige udregninger viser, at hvis der er over en vis total mængde stof i universet, hvis det vejer mere end et vist, kendt antal tons, så vil denne tiltrækning være helt uimodståelig, sprængstykkerne vil på et eller

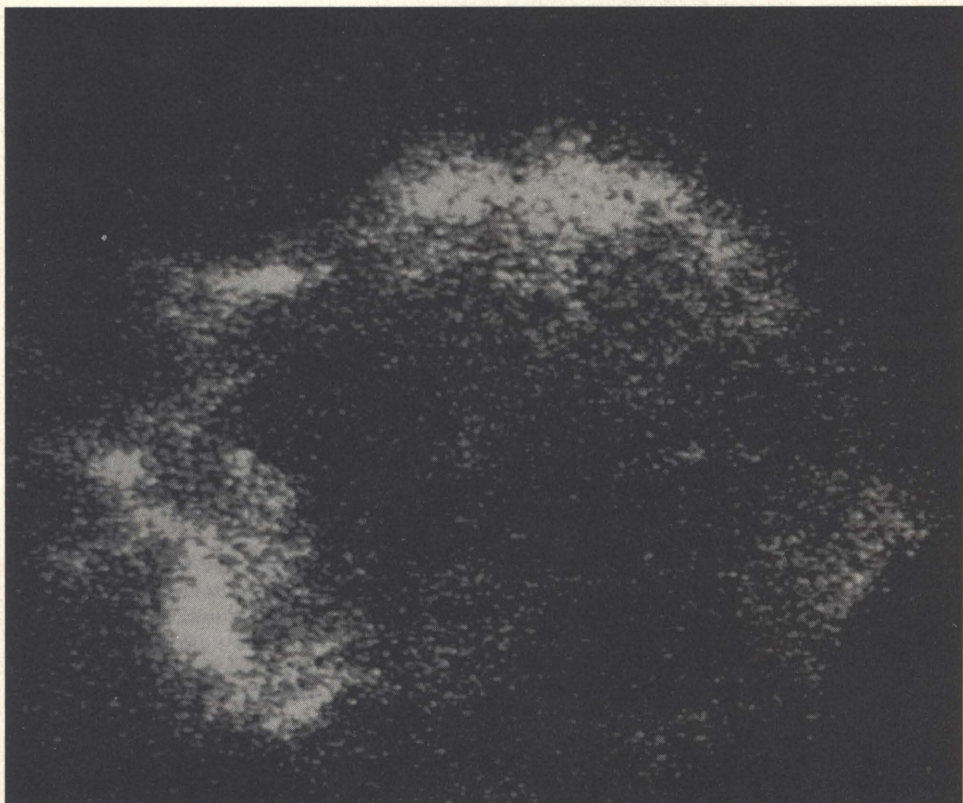
andet tidspunkt ude i fremtiden holde op med at bevæge sig bort fra hinanden. I stedet vil de falde imod hinanden, som en bold falder tilbage til jorden, og måske vil de så til sidst danne urstoffet i et nyt BIG Bang. Dette er ideen om det lukkede univers, et univers, som eksploderer, ekspanderer og falder sammen igen, og som måske pulserer, gentager processen evigt.

Nu har opdagelser foretaget af HEAO-2 imidlertid prikket hul i forgængerens smukke opdagelse. Pludselig ser det ud til, at universet alligevel ikke er tungt nok til at ville kunne trække sig sammen igen. Tværtimod ser det ud til, at det er åbent; at galakserne til evig tid vil bevæge sig bort fra hinanden. Som nævnt er HEAO-2 et teleskop, og målingerne med disse »finere briller« viser, at det, man troede var en ensartet röntgenstråling, faktisk stam-

mer fra en umådelig mængde meget store himmellegemer, kvasarer langt ude i universet. Der er så ikke nok stof imellem galakserne, og selv den store mængde kvasarer vejer ikke nok til, at vægtskålen kan »vippe over« og lukke universet. — Med mindre altså det en dag viser sig, at der alligevel er store mængder intergalaktisk gas, for eksempel kold gas, som ikke udsender röntgenstråling!

Der er dog ingen grund til hverken skuffelse eller bekymring. Der er ingen fare for at vi bliver helt alene i universet i de næste mange

Også de »nære« ting kan studeres med HEAO-satellitterne. Her er det Thyho Brahes supernova i stjernebilledet Cassiopeia. Det er ikke muligt at observere supernovaen i synligt lys, men röntgenstrålingen fra de varme gasser i supernovaens gassky ses tydeligt. Afstanden til gasskyen er 11.400 lysår.

milliarder år, og opdagelsen af de mange nye galakser er så spændende og uventet, at ingen astronomer er kede af at have mistet det lukkede univers. For eksempel skal det nævnes, at mange af disse kvasarer er 18-20 milliarder lysår borte.

USA-FORSKERE: SØG EFTER LIV

I en rapport udgivet af den amerikanske regering hedder det, at det både er det rette tidspunkt - og teknisk muligt nu at foretage seriøse undersøgelser for at komme i kontakt med beboede kloder.

Forskerne, der omfatter kendte navne som Carl Sagan, Charles Townes og Joshua Lederberg, siger, at de ikke ønsker at sende budskaber ud i rummet. Men de vil afsøge alle retning

Lyset, eller röntgenstrålerne har altså været undervejs her ned til os i de sidste 18-20 milliarder år, og det betyder igen, at vi ved hjælp af röntgen-satellitterne snart kan se helt tilbage til universets skabelse.

OJK

ger i universet samt alle radiokanaler og lignende områder i håb om at opfange signaler.

Man er tilfreds med blot at opfange et enkelt signal udefra. Det vil være bevis for, at det er muligt for en civilisation at opretholde en avanceret teknologi - uden at ødelægge sig selv.

På den anden side er man klar over, at den stigende brug og styrke af radiosignaler her fra Jorden vil gøre det stadig vanskeligere at opfange svage signaler fra fjerne kilder. Denne stråling spredes nu fra Jorden med lysets hastighed og har en radius på 20 lysår. *Berl. Tid.*

18. juni 1978

JUPITER-nyt

Nu, hvor begge Voyager-sonder har passeret Jupiter i god behold, kunne man måske lige se på et par af de mest interessante opdagelser. Vi vil senere vise de bedste fotos af Jupiter og dens måner, men her skal vi se på forholdene på månen Io og på den nyopdagede ring omkring Jupiter.

Pioneer 10 sonden og senere observationer fra højtgående fly viste, at Io's overflade måtte være dækket af røde og gule aflejringer, formentlig svovl og salte, og strømmen af ladede partikler fra Jupiter slog natrium løs fra Io, ud i dens atmosfære, så en astronaut på Io ville se en smukt gul himmel efter solnedgang. Få måneder før Voyager 1 passerede Io, i marts i år, offentliggjortes en undersøgelse, som viste, at tidevandsvirkninger på månen ville kunne skabe ret så store varmegrader i dens indre; måske var Io's indre endda smeltet. De første billeder viste da også noget, som kunne ligne vulkaner, og der er meget få kratere synlige, så overfladen er geologisk set ret ung. Kraterne er dannet som på de fleste andre planeter i solsystemet, men vulkansk aktivitet har fjernet sporene

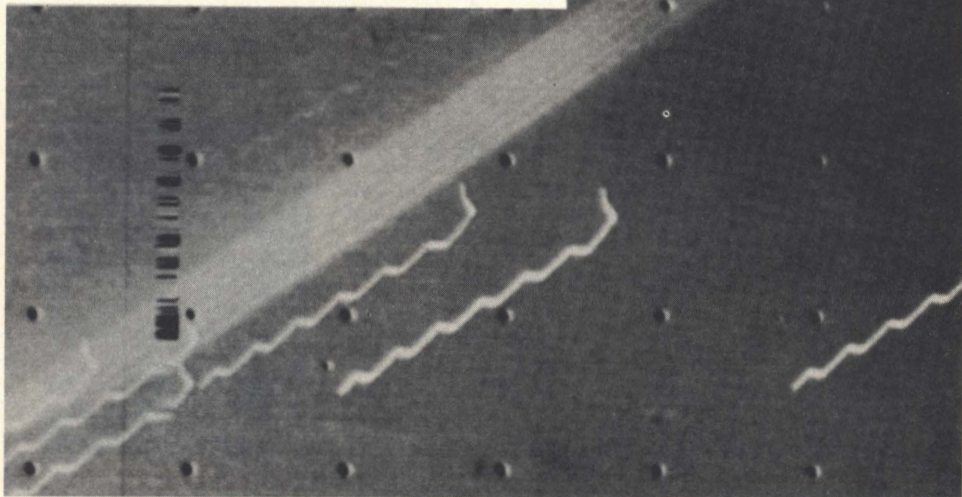
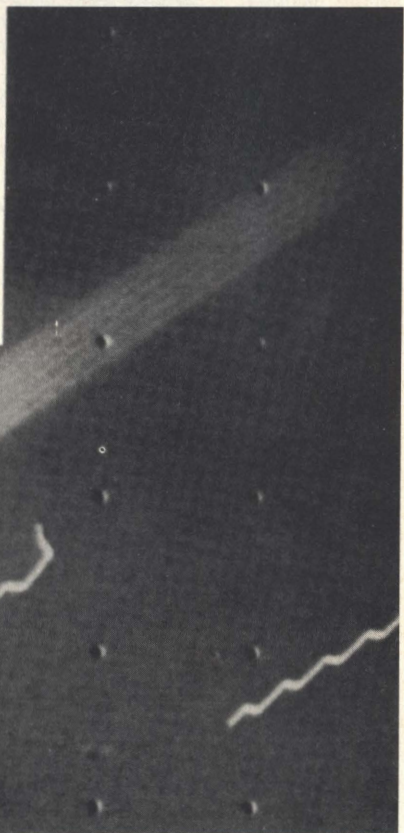
igen. Få timer senere kom bekræftelsen så, idet man på overeksponerede billeder af Io's rand tydeligt kunne se materiale blive slynget ud i rummet og falde tilbage på månen langs fine, ballistiske kurver. Vulkanerne på Io var faktisk i udbrud, mens Voyager 1 passerede! Senere fandt man ud af, at mindst fire vulkaner var i udbrud samtidig, og det øverste billede viser en af dem. Udbruddet slynger materialer næsten 100 km op, og materialet er flere hundrede grader varmt. Io ligner i øvrigt mest af alt en pizza med ost og tomatpuré!

Endnu mere overraskende var opdagelsen af en ring omkring Jupiter. Det nederste billede viser ringen. Jupiter befinder sig uden for billedfeltet, for neden til venstre, og ringen er den lyse stribe, som går diagonalt op igennem billedet. Faktisk er der seks billeder af ringen på samme foto — det kan måske ses på reproduktionen. Denne multieksposering skyldes kameraets bevægelse, som det også kan ses af de stjerner, som er med på billedet. Det er de hvide zig-zag linier. Ringen er højst 30 kilometer tyk, og den er maksimalt 8000 km bred. Yderkanten er 57.000 km fra Jupiters overflade, og ringen kan ikke ses fra Jorden, selv nu, hvor man véd, den er der. Opdagelsen er et af disse mirakuløse tilfælde, som gør livet ekstra spændende for

videnskabsmændene. Billedet er taget i løbet af de godt 11 minutter, hvor Voyager 1 passerede Jupiters ækvator, og det har været planlagt i mange år, selv før man opdagede ringen om Uranus. Det skulle bruges til navigation og stedbestemmelse. Hvis ikke man havde ladet kameraet bevæge sig under eksponeringen, ville man næppe have lagt mærke til ringen; og havde rumsonden drejet sig ved hjælp af styredyserne i løbet af eksponeringstiden, ville billedet have været ubrugeligt.

Kilder: L5 News/AW&ST.

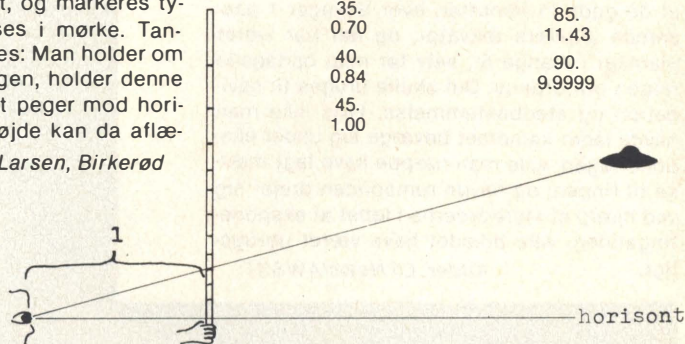
Teorier og Tanker

-bidrag fra læserne

Tangensstaven

I forbindelse med beskrivelsen af observationsøvelsen kom jeg i tanke om en »opfindelse«, jeg bruger som amatørastonom. Det er ganske simpelt en træliste på 130 cm, der er inddelt efter en tangensskala. Den har 5°'s inddeling fra 0° til 60°. Inddelingen udregnes på følgende måde: Man måler afstanden fra øje til hånd (»hullet«, når hånden er knyttet). Denne længde, 1, ganges med tangens til vinklen (se tangensstabel), disse størrelser afsættes ud fra nulpunktet, og markeres tydeligt, de skal jo kunne ses i mørke. Tangensstaven benyttes således: Man holder om den nederste ende af stangen, holder den lodret, sådan at nulpunktet peger mod horisonten. Objektets vinkelhøjde kan da aflæses på staven.

K. S. Larsen, Birkerød

Tangensstabel:	
5.	50.
0.09	1.19
10.	55.
0.18	1.43
15.	60.
0.27	1.73
20.	65.
0.36	2.14
25.	70.
0.47	2.75
30.	75.
0.58	3.73
35.	80.
0.70	5.67
40.	85.
0.84	11.43
45.	90.
1.00	9.9999

Rya-tæpper med SUFOI-mærke

Du kan købe et smukt, håndlavet rya-tæppe — og samtidig støtte SUFOIs EDB/Tekniske Fond. Hele overskuddet går nemlig ubeskåret til dette fond.

Tæppet måler 50 x 70 cm (se billedet) og koster kun kr. 190,-

Send venligst dit navn og adresse til Per Andersen, Lottesvej 15 st., 8220 Brabrand. Du vil da modtage et endeligt tilbud med oplysninger om størrelse, farver m.m. Kun begrænset oplag! Tæpperne bliver hånd-syet, efterhånden som der viser sig interesse for dem.

Om »Kosmoljot« og »X—20 Dyna-Soar«

Ole J. Knudsen skriver i UFO-NYT nr. 4/79, »at Kosmoljot nærmest ligner det amerikanske Dyna-Soar projekt . . . , som blev opgivet midt i 60'erne som utilstrækkeligt.« Dette er temmeligt misvisende, og må bunde i et manglende kendskab til X—20 fra OJK's side. Ideen med X—20 var, at man, ved ikke at sende fartøjet ind i en egentlig kredsbane, kunne spare brændstof og dermed formindskede startvægten. X—20 skulle i stedet »slå smut« på atmosfæren, og nyttelasten skulle så afsendes, når fartøjet var i et af de høje punkter af banen. Derefter skulle fartøjet fortsætte med at slå smut, til farten var gået af det, og så lande. Der spares således brændstof både ved, at man ikke giver X—20 den fulde kredsløbshastighed, og ved, at opbremsning med raketter bliver overflødig.

Problemet er bare, at disse dyk ind i atmosfæren opvarmer rumskibet voldsomt. Det må derfor være udstyret med et kraftigt varmebeskyttende lag, og det viste sig, at dette lag blev så tungt, at rumskibet faktisk skulle bruge lige så meget brændstof som et »almindeligt«. Dette er årsagen til, at X—20 Dyna-Soar projektet blev opgivet i 1963.

Kosmoljot sendes derimod, ligesom Enterprise, op i en normal kredsbane og går derefter ind i atmosfæren efter affyring af bremseraketter. Der er således intet grundlag for at reducere Kosmoljot til noget, amerikanerne for længst har kasseret »som utilstrækkeligt«. Det må vist være et udslag af OJK's egne »spekulationer«.

K. S. Larsen, Birkerød

Rumskibe eller hvad?

UFO-NYT har nu gennem lang tid bragt artikler og kommentarer, der vedrørte holdningen til UFO-problemet; men da nogle af meningstilkendegivelserne måske ikke tydeligt nok har skelnet mellem officiel holdning og personlig holdning, finder jeg det nyttigt at citere Frank Pedersens udtalelse i UFO-NYT 1/79 s. 39: »Jeg har kun talt om, hvad SUFOI og UFO-NYT som organisation og blad bør

stå for, ikke hvad vi, som enkeltpersoner interesserer os for og tror på.«

Da jeg læste Ole J. Knudsens udtalelse i UFO-NYT 4/78 s. 142 om, »at SUFOI ikke (mere) holder på rumskibshypotesen«, gik jeg (selvfølgelig) ud fra, at der forelå en trykfejl*), at slutordet »alene« var faldet ud, for hvilken ny indsigt skulle vel have kuldkastet rumskibshypotesen? Forskningen af UFO-fænomenerne er vist desværre endnu ikke nået så langt, at udelukkelsesprincippet kan anvendes.

Som jeg udtrykte det i min artikel: »Vor holdning til UFO-problemet« i UFO-NYT 6/77, mener jeg stadig, at alle muligheder bør holdes åbne, så længe vor viden om UFOernes art og oprindelse nærmest er lig nul. At vi så hver for sig måske hælder mere til én hypotese end til en anden, må være en privat sag.

At alle muligheder bør holdes åbne indtil videre, forpligter ikke SUFOI eller UFO-NYT til aktivt at beskæftige sig med alle muligheder, med mindre der skulle fremkomme forskningsresultater tilstrækkelige til at bære en hypotese, hvor besynderlig og skuffende den end måtte være. SUFOI og UFO-NYT bør efter min mening undgå at anvende for mange kræfter og for megen spalteplass på UFO-sagens yderliggående aspekter. Spørgsmålet er så, hvor grænsen til det ekstreme ligger.

Enhver, der forsker en gåde, gør sig tanker om gådens løsning undervejs. Forskeren og detektiven må have fantasi og kombinations-evne, når løse brikker skal samles til et forståeligt billede; men det kan virke hæmmende og skadeligt for gådens udforskning, hvis forskeren vildfører sig selv og andre ved på et for tidligt stadium og på et for svagt grundlag at lægge for stor vægt på en bestemt hypotese. Gådens løsning skulle gerne være resultatet af en videnskabeligt acceptabel forskningsmetode.

Hvad er årsagen til, at nogle UFO-intereserede tager afstand fra rumskibshypotesen? Erik Schou foreslår i UFO-NYT 4/79 s. 163, at rumskibshypotesen har den store »fejl« at være banal: Ganske almindelige rumskibe, bygget på ganske almindelige rumskibsværfter på ganske almindelige planeter langt bor-

*) Det gjorde der også; se nr. 6/78, side 238., red.

te i rummet. Det er næsten for nemt! Schou mener, at det springende punkt ved teorien plejer at være afstandene. Jeg mener, at vi ikke behøver at bekymre os så meget om transportproblemet, før det er fastslået, at disse rumskibe *bevæger sig igennem rummet* til Jordens atmosfære. En mulig forklaring er ideen om »andre dimensioner«. Se nærmere herom nedenfor, samt i min nævnte tidligere artikel.

Som en anden årsag foreslår Erik Schou, at rumskibshypotesen er blevet kedsommelig, fordi den endnu ikke er blevet bekræftet, og det er jo — så vidt jeg ved — en skuffende kendsgerning. Gennem læsning af det nederlandske Tijdschrift voor Ufologie har jeg erfaret, at den kritisk-skeptiske nederlandske UFO-organisation, Werkgroep NEBOVO, har været flittig til at bekendtgøre, at NOBOVO — mildt sagt — ikke er ivrig tilhænger af rumskibshypotesen, men årsagen dertil har jeg aldrig fundet. Kan årsagen helt eller delvis

være dr. Jacques Vallee's nye teori, beskrevet i bogen »The Invisible College«, se UFO-NYT 6/76 s. 259, hvor Vallee lægger hovedvægten på UFO-fænomenets paranormale aspekt?

Fortsættes i næste nr.

ANONYME BIDRAG...

Vi har modtaget et indlæg til »Teori og Tanker« med titlen »Endnu et bidrag«. Da indsenderen er os ukendt (anonym), ser vi os desværre ikke i stand til at offentliggøre indlægget. Imidlertid vil vi gerne i kontakt med den pågældende indsender, og vi opfordrer hermed ham eller hende til at sende sit navn og adresse til vores postboksadresse.

I denne forbindelse kan vi sige, at vi naturligvis offentliggør anonyme indlæg, men det er nødvendigt, at redaktionen kender bidrag-yderens identitet i sådanne tilfælde.

pa

KIG PÅ HIMLEN...

Af J. H. Glintborg

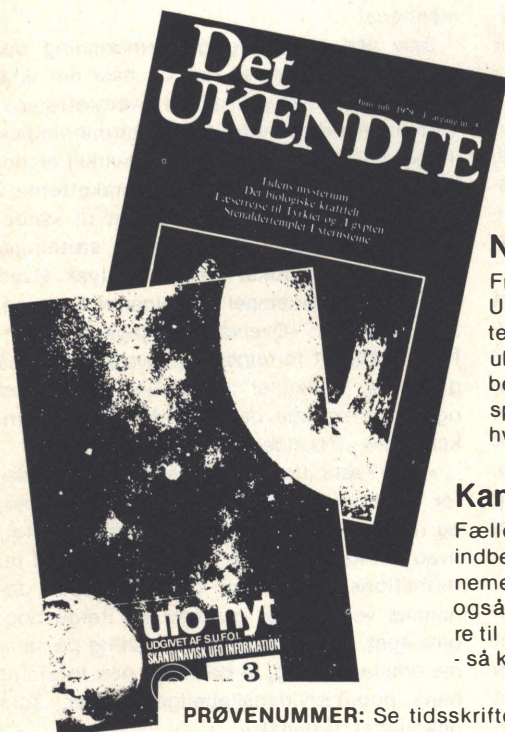

Planeternes op- og nedgange for 11/9, 11/10 og 11/11 1979:

Merkur	05.16/18.48	08.32/17.38	09.34/16.32
Venus	05.56/18.54	07.45/17.44	09.39/16.55
Mars	23.50/16.59	23.35/15.48	23.11/14.19
Jupiter	03.20/18.11	01.58/16.23	00.26/14.29
Saturn	05.24/18.49	03.48/16.56	02.05/14.59

Merkur er i almindelighed Solen så nær, at den ikke kan ses med det blotte øje. Den 29. oktober er den længst øst for Solen og går omkring disse dage i København ned 1/2 time efter Solen. — Mars befinder sig i stjernebillederne Krebsen og Løven, Jupiter i Løven, Saturn i Løven og Jomfruen.

Tegn fælles-abonnement på UFO-NYT og »Det Ukendte« - og spar 25 kr.

UFO-NYT og »Det Ukendte« har indledt et samarbejde, som betyder, at der nu er 25 kr. at spare ved at tegne abonnement på begge tidsskrifter. Tilbuddet gælder fra og med 2. årgang af »Det Ukendte« og 1980-årgangen af UFO-NYT.

Hver for sig koster de to tidsskrifter 75 kr. i abonnement, når den ny årgang begynder. Et fællesabonnement koster imidlertid kun kr. 125,-

Nyt blad - hver måned

Fremover udkommer »Det Ukendte« og UFO-NYT den 15. i måneden. »Det Ukendte« i alle lige måneder og UFO-NYT i alle ulige måneder. Et fælles-abonnement betyder altså, at der dumper et nyt spændende blad ind af brevsprækken hver eneste måned — året rundt.

Kan tegnes nårsomhelst

Fællesabonnementet tegnes lettest ved at indbetale 125 kr. på det almindelige abonnements-girokort. Men det kan selvfølgelig også tegnes ved at indbetale 50 kr. yderligere til det tidsskrift du i forvejen abonnerer på - så kommer det andet tidsskrift automatisk.

PRØVENUMMER: Se tidsskriftet først og tag beslutningen bagefter. Prøvenummer af »Det Ukendte« kan bestilles hos »Det Ukendte«, 4470 Svebølle.

Boganmeldelse:

Johannes von Buttlar

*UFO Fænomenet - beviser for
uhyggelege nærkontakter af første,
anden og tredje grad.*

Bogans forlag. 192 sider, ill. Pris kr. 78,-.

Med den amerikanske forfatter M.K. Jessups arbejde med UFO-spørgsmålene som ramme fortælles i bogen de fleste af de gammelkendte UFO-klassikere, og det mere end antyder, at Jessups død var en følge af hans UFO-interesse. Bogen fører så videre frem til 1977 med eksempler på UFO-observationer. Ind imellem citeres forskellige personer med relation til UFOerne for diverse udtalelser, og man præsenteres for et gran Bermudatrekant hist og et gran von Däniken her (og det skal absolut ikke opfattes som en anbefaling fra mig). Størst opfindsomhed udviser forfatteren i kapiteloverskrifterne, hvoraf kan nævnes: Spor, Dødbringende møde, Vildledende manøvre, GRU-FO, Kapringsbefaling og Tilsørlinger - meget appetitvækkende for den sensationshungrende læser, ligesom undertitlen jo nok tør siges at være.

Bogen er efter min mening mildest talt unyttig. Den bringer ingen nye tanker og ingen nye ideer ind i UFO-arbejdet, og ej heller som »katalog« over de gamle klassiske observationer er bogen noget værd. Alle historierne er nemlig citeret i et sprog, som ligner frokostbladene: De får lige en tand mere, end de har i von Buttlars kilde til historien, og desuden »glemmer« han helt at fortælle, at mange af sagerne for længst er tilfredsstillende forklaret af UFO-forskere eller andre. Enten er bogen skrevet med sensations salg for øje, eller også har forfatteren været meget uheldig i sit valg af kilder. Der er ingen kildehenvisninger, men sidst i bogen findes en litteraturfortegnelse, hvor den forfatter, som er hyppigst repræsenteret, er, gæt hvem: Johannes von Buttlar!

Hvis forfatteren virkelig har læst de anførte

bøger, undrer det såre, at han stadig har den indstilling til sagen, som han giver udtryk for, for listen dækker navne som Lorenzen, Hynek, Klaas og Menzel, men det har han nu nok ikke. Hyneks klassifikation af Nærobervationer (Det hedder *ikke* nærkontakter, for det er ikke nødvendigvis kontakter!) er blevet til følgende:

Nærkontakt af første grad:

en UFO-tilsynkomst på stor afstand

Nærkontakt af anden grad:

iagttagelse af et UFO i umiddelbar nærhed

Nærkontakt af tredje grad:

tilfælde, i hvilke der finder kontakt sted med UFO-besætningsmedlemmer i eller udenfor en ukendt flyvende genstand.

De læsere af dette, som kender Hyneks bog »UFO Dokumenteret« kan jo selv sammenligne!

Selv ved en hurtig gennemlæsning opdager man masser af fejl, og hvor det ikke er forfatterens skyld, er det oversætterens. Vedkommende kender intet til terminologien indenfor UFO-arbejdet, og det bevirker en del pudsigheder og fejl. Spøgeslaseraketterne i 1940'erne er for eksempel blevet til »ånderaketter«. Desuden er udtryk og sætningsbygning meget ufikst oversat fra tysk. Hvad mener De for eksempel om følgende sætning, som er typisk: »Overvågningsjagerne indenfor luftvåbenet forfølger stadigvæk UFOer på grund af hensynet til statens sikkerhed og for at komme bag ved de tekniske enkeltheder.« (fra side 80).

»UFO Fænomenet« indeholder ikke beviser for »nærkontakter« af nogensomhelst grad, og når man har læst bogen, gruer man for, hvad det kan være for et »videnskabeligt informationscentrum for Centraleuropa« Johannes von Buttlar er leder af; ifølge bogomslaget. En beroligende oplysning på samme omslag er dog, at dette »er den første af hans populærvidenskabelige værker, som udkommer på dansk.«

Hvis de andre er af samme kaliber, så lad os endelig håbe, at det også bliver den sidste!

OJK

To gode tilbud fra SUFOI...

UFO-EMBLEMET

Vi er nu igen i stand til at levere det elegante UFO-
emblem.

Emblemet er i fornem guldmedekvalitet - gyldent med
dyb-blå håndlagt emalje - og er 25 mm i diameter.

Fås både med nål eller som broche.

PRIS KUN KR. 26,50

Bestilling sker lettest ved indbetaling af beløbet til giro 9 11 77 25, SUFOI, Postbox 6,
2820 Gentofte. Anfør venligst »emblem« på modtagerdelen, samt om du ønsker nål eller
broche.

Nærkontakt-plakaten

Storfilmen »Nærkon-
takt af Tredje Grad«
har i den forløbne
tid fyldt mange bio-
graf-sale.

*Har du endnu
ikke købt Nærkontakt-
plakaten??*

Vi er fortsat i stand til at levere enkelte eksemplarer af Nærkontakt-plakaten i ekstra stort
format (80 x 120 cm) med det kendte motiv smukt trykt i 4 farver.

PRIS KUN KR. 27,40 (incl. forsendelse i paprør).

Bestilling sker lettest ved indbetaling af beløbet til giro 9 11 77 25, SUFOI, Postbox 6,
2820 Gentofte. Anfør venligst »Nærkontakt-plakat« på modtagerdelen.

UDSALG

Der var meget stor interesse for den auk-
tion over ældre numre af UFO-NYT, som
vi afholdt her i bladet i foråret. I alt ind-
kom der op mod 1200 kr., og der blev
budt på mere, men mange af bladene
havde vi kun i et eksemplar, så mange af
deltagerne i auktionen blev skuffede.

Der er stadig en del blade tilbage, og dis-
se sælger vi nu for 5 kr. stykket + for-
sendelsesporto. Vi har hele årgange fra
årene 1970, 1971, 1972, 1973, 1975 og
1976, og der er løse numre fra 1960,
1961, 1962, 1965, 1967, 1969, 1970, 1972,
1973, 1974, 1975, 1976 og 1977. Endelig

har vi et årgangssæt, årgangene fra 1969
til 1977 komplet, og dette årgangssæt
skilles ikke. Prisen for dette er ikke un-
der 350 kr.

Mangler De blade i Deres UFO-NYT sam-
ling fra ovennævnte år, så ring til os —
det kunne jo være, at det lige netop var
de blade, De mangler, vi har til salg;
5 kr. stykket er billigt, og pengene går,
ligesom auktionsbeløbene, til den EDB/
Tekniske fond, som er grundlaget for
SUFOIs forskningsarbejde.

Har tilbuddet interesse, så ring eller skriv
til: Ole J. Knudsen,

Vestre Ringgade 208, 8000 Århus C,
telefon (06) 19 88 90.

Var det en reklameballon?

Vedrørende efterlysningen på bagsiden af UFO-NYT nr. 4/79, så har »tingesten« en umiskendelig lighed med de reklame-balloner — med eller uden tekst — som blev solgt på opfindermessen EUREKA 78, i Bruxelles. Billedet viser, hvordan de hænger over forskellige stande; samtidig steg nogle op under loftet — hver dag — til »gassen« gik af, hvorefter de dalede ned. Når man ser dem tæt på, skulle man tro, at de var lavet af et sølvagtigt metalstof.

Hvem, der lavede dem, kan muligvis efterspores, hvis det har interesse.

Hermed en tak for mange gode artikler i UFO-NYT.

*Med venlig hilsen
Poul Nielsen, Ringsted*

